

HAJDINČAN

MITRA 100 LET

Leto II, št. 1, 4. 2000

GLASILO OBČINE SVETA OBČINE HAJDINČAN

MITRA 100 LET

*Naj bo
velika noč vesela
in
prvi maj brez dela.
Lepo praznujte
in se med
iskrenimi ljudmi radujte!*

*Pisanke so pobarvale in porisale članice
Društva žena in dekle iz Gerečje vasi,
oljno vejico pa je za nas splekla in nam jo
poklonila Suvinka Rožana iz slovenske Istre.*

Vesele velikonočne praznike in lep 1. maj!

ZASTOPSTVO fasade+ometi **ROFIX**

**110 LET TRADICIJE
V EVROPI**

**GRADBENI MATERIAL,
KMETIJSKI REPMATERIAL**
(zaščitna sredstva, umetna gnojila, semena,
krmila)

Gereča vas 36, 2288 Hajdina

POMLAD

KMETIJSKA TRGOVINA in GRADBENI MATERIAL
PRODAJALNA: 02 799 0100, VELEPRODAJA: 02 799-0102

**GOSTILNA
ANICE ČELAN**
V SLOVENJI VASI 30,
OB CESTI MARIBOR-PTUJ
tel.: 02 78 85 600

Sem so prihajali že naši dedje, tu so se na plesih srečevali naši očetje in mame, k ČELANU v Slovenjo vas od vsepovsod prihajajo mladi in tudi članice Društva žena iz Hajdoš, ki si želijo zabave ali pa gostoljubnega sprejema v PRIJETNI RESTAVRACIJI. Jubileji, poslovna kosila in večerje so pri ČELANU posebej svečani ...

Ne veste, kje bi najbolje zavarovali svoje premoženje in življenje? Lahko Vam svetujemo, saj smo zavarovalni zastopnik za vse vrste zavarovanj:

- Zavarovalnice Maribor,
- Zavarovalne družbe Prina in
- Zavarovalnice Triglav.

Obiskal Vas bo naš zastopnik

Pokličite tel.: 02 782 01 91,
GSM: 040 257 412.

Uporabite e-mail: primozbrodnjak@hotmail.com

HOLC IN LOPERT

ZAVAROVALNA AGENCIJA d.o.o.

2000 Maribor, Pajkova 9, tel./fax: 02 320 34 46

PRIMOŽ BRODNJAK

ZAVAROVANJE JE SREČA V NESREČI

P • E • T • L • J • A

d.o.o

Ob Dravi 3a, 2250 Ptuj

Tel.: 02/788-00-10, faks: 02/788-00-20

E-mail: petlja@petlja.si

● PE VELEPRODAJA

Slovenja vas 76, Hajdina, tel.: 02/788-00-34, faks: 02/788-00-35

▲ Prodajni center PETOVIA

Ob Dravi 3a, Ptuj, tel.: 02/788-00-23

-oddelek papirnice, tel.: 02/788-00-25, faks: 02/788-00-26

■ Nakupni center PANORAMA

Špindlerjeva ul. 3, Ptuj, tel.: 02/747-00-40

● Gastronom C&C

Špindlerjeva ul. 3, Ptuj, tel.: 02/747-00-41, faks: 02/747-00-43

■ Market SOLID

Dornava 81c, Dornava, tel.: 02/755-48-31

◆ Market STOTIN

Hardek 17a, Ormož, tel.: 02/740-15-38

● Market CENTER

Kraigherjeva 19a, Lenart v Slovenskih goricah

tel.: 02/729-02-40, faks: 02/729-02-41

**DREVESNICA
"NEMEC"**

MILAN NEMEC

DRAŽENCI 4, PTUJ

TEL.: 062 781-494

GSM: 041 732-329

KOOPERANT KMETIJSKEGA ZAVODA MARIBOR

Spomladanski vpliv zagnanosti na vseh področjih

Spoštovani!

Zadnje leto z minljivo začetnico 1 (ena) se je pred tremi meseci poslovilo. Za nami je že prvo leto delovanja mlade občine Hajdina. Polni pričakovanj in upanj smo stopili v leto 2000 in mnogi verjeli, da zapuščamo 20. stoletje. Preživeli smo težko pričakovani »skok« v leto 2000 in kljub črnim napovedim nekaterih se ni zgodilo nič pretresljivega, razen nekaj lepih kulturnih prireditev ob božiču in novem letu.

Za uresničitev najrazličnejših pričakovanj pa bo potrebno marsikaj postoriti, ker čisto nič ne bo prišlo samo od sebe. Vsaj del vaših pričakovanj bomo poizkušali uresničiti v Občinskem svetu in v občinski upravi. Občanom se bomo trudili pomagati po najboljših močeh. Idej in predlogov imamo toliko, da jih za časa našega življenja verjetno ne bo mogoče uresničiti. Ostati moramo na realnih tleh in iskati med željami in možnostmi najboljše rešitve.

Za nami je občinska proslava ob 8. februarju – kulturnem prazniku, ki je bila letos v Domu vaščanov v Dražencih in v organizaciji njihovega vaškega odbora. Prav tako sta bila po vseh naših naseljih obeležena s proslavami, priložnostno zabavo ali izletom tradicionalna ženska praznika, dan žena – 8. marec in materinski dan – 25. marec. Skoraj vsak petek in soboto pa so potekali občni zbori naših društev s področja gasilstva, kulture, športa, nekaj pa tudi iz drugih področij. Iz poročil je bilo razvidno zadovoljstvo nad uspešno opravljenim delom v preteklem letu in smelo začetni programi za leto 2000, marsikje pa tudi za naprej. V poročilih in v razgovorih s člani društev je v dobrem razpoloženju med temi zanesenjakovi prevladovala misel in prijeten občutek, da imajo denar in materialne dobrine velikokrat manjšo težo, kot pa zadovoljstvo ob druženju ter veselje ob prejemu priznanja za dolgoletno požrtvovalno delo v društvu. Člani naših društev so zadovoljni, da v nesreči lahko komu pomagajo in se s kulturnimi ter športnimi nastopi izkažejo pred našim občinstvom, pa tudi kje drugje. Društva žena in gospodinj, ki znajo pripraviti slastne, »konkretne izdelke«, pa so zadovoljna s svojimi prvimi občnimi zbori in z delovanjem.

V mesecu marcu so se tudi razkrili obrazi izpod pustnih mask. Ponovno smo si vsi naenkrat znani, iste obraze tarejo iste stare težave, kot da so naveličani zime in željno pričakujejo pomlad.

Za mnoge je pomlad najlepši letni čas, saj nova rast nadgrajuje staro in tako vedno vliva novo upanje in nov smisel življenja. Dobro mi je znano, da mnogo naših občanov živi v težkih pogojih. Nekaj pa je tudi takih, katerih razpoloženje je podobno aprilskega vremenu, saj doživljajo veliko lepih in tudi hudih trenutkov. Tudi sam se znajdem včasih med njimi. Tem občanom želim čim več uspešnih dni.

Naj mi bo oproščen nekoliko daljši uvod – pomlad je pač v polnem razcvetu.

Za nami pa sta že prvi dve letošnji zasedanji Občinskega sveta, ki sta po vrsti 12. in 13., z več sejami občinskih odborov.

Občinski svet je bil tisti, ki je na predlog župana poskerbel, da se bodo lahko dela v letu 2000 začela izvajati čimprej. Proračun za leto 2000 je bil, po usklajevanju na vseh odborih v mesecu decembru in januarju, sprejet na 12. seji 28. januarja in je bil najpomembnejša točka dnevnega reda. Potreb in želja za financiranje in sofinanciranje pro-

jektov, za podporo programov in ugoditev raznim vlogam je veliko več, kot je v občinskem proračunu sredstev za njihovo realizacijo. Kljub različnim interesom in željam pa smo v okviru možnosti dokaj hitro uskladili interese s prioritarnimi potrebami.

Odlok o proračunu občine Hajdina za leto 2000 je bil sprejet v višini 239.279.000,00 SIT, kolikor znašajo predvideni prihodki (in tudi odhodki) v letošnjem letu. Osnova za izračun prihodkov občine je tako imenovana »primerna poraba«, ki jo kot osnovo za sestavo občinskega proračuna določa državni zbor RS, ob sprejemu državnega proračuna in velja za celo proračunsko leto. Znesek primerne porabe za tekoče leto v naši državi znaša 66.865,00 SIT.

V letu 2000 bomo največ proračunskega denarja namenili za komunalno dejavnost (56.937.000,00) SIT, za predšolsko vzgojno-varstveno dejavnost, za dejavnost občinske uprave, za izobraževanje, za dejavnost občinskih organov, za investicijske odhodke, za varstvo pred naravnimi nesrečami, za gospodarstvo, za kulturo, za šport itd.

Na področju komunalne dejavnosti je največja postavka izdelava tehnične dokumentacije za kanalizacijo, ki znaša 25 mio SIT. Zavedamo se, da brez te dokumentacije ne moremo konkurirati na nobenem razpisu za sofinanciranje in z deli ne moremo začeti pred izdelanimi (PGD, PZI, lokacijska dokumentacija) izvedbenimi načrti. Izdelano imamo tako imenovano idejno zasnovo (idejni projekt – je bil izdelan v 1999. letu). Okvirno predvidevamo, da bodo izvedbeni projekti narejeni do konca leta 2000, da bomo lahko pravočasno pripravili vso potrebno dokumentacijo za razpise v letu 2001, po predhodno pripravljene finančni konstrukciji. Dokumentacija sama stane veliko proračunskega denarja, žal pa pred pričetkom del nima nobenega vidnega učinka. To bo v tem desetletju največji projekt v naši občini, za kar bo potrebno veliko sodelovanja, razumevanja in strpnosti med našimi občani. Nekateri namreč še vedno ne razumejo, da fekalije, voda iz pralnega stroja in druge napeljave v bivše studence močno onesnažujejo našo podtalnico. Prav tako gnojnica v nekaterih gnojnih jamah, spuščanje olja v zemljo, itd., kar pa je že tema ekoloških predpisov in sankcij na podlagi obstoječih in prihajajočih predpisov pred vstopom v EGS.

Na 13. seji Občinskega sveta, 27. marca, so bile med pomembnejšimi točkami dnevnega reda obravnave osnutkov: Odloka o javnem redu in miru (gre v razpravo ter dopolnitve vaškim odborom in nato ponovno v Odbor za okolje in prostor), Odloka o gospodarskih javnih službah na območju občine Hajdina; posebno pomemben je Osnutek odloka o zaščiti vodnih virov na območju občine Hajdina in Odlok o zaključnem računu proračuna občine Hajdina za leto 1999.

3. aprila je bila pod predsedstvom Alojza Šijanca 13. seja Odbora za komunalno infrastrukturo, na kateri so sprejeli sklep o pridobitvi dokumentacije za kanalizacijo, pločnike, javno razsvetljavo, pokopališče, komunalno vzdrževanje, vzdrževanje cest, investicijsko vzdrževanje večnamenskih dvoran, kulturnih in športnih objektov. O vsem vas bomo sproti obveščali.

Med drugim smo na zadnji seji Občinskega sveta obravnavali tudi tematiko o občinskem grbu in zastavi. Želel bi, da občani vseh generacij sodelujejo s predlogi in idejami, kajti ti dve označbi naše občine nas bodo napravili »zaznavne« in prepoznavne daleč naokrog – zato moramo storiti vse, da bosta izgledali tako, da nam bosta v ponos.

Naslednjo sejo sveta nameravam sklicati v maju. Želim vam, da bi mirno stopili v prihajajoče veličnočne in prvomajske praznike. Preživite jih kar najlepše med tistimi, ki jih imate radi.

Radoslav Simonič, župan občine Hajdina

Naj nam zapoje duša

Kakor si verni Slovenci ne moremo predstavljati božiča brez božičnega drevesa in jaslic, tako bi bili za nas velikonočni prazniki brez božjega groba in blagoslovljenih jedil nepopolni. Res je, da so to zunanosti, ki pa so v mnogih družinah edina vez s Cerkvijo in edini način praznovanja cerkvenih praznikov. V drugih družinah pa prav božično drevo, jaslice, božji grob in blagoslovljena jedila pripomorejo h globljemu doživljanju verskih skrivnosti in bi jih zato bilo škoda odpraviti. Vendar se je treba zavedati, da so to nebitvene stvari, ki s samo vero nimajo dosti skupnega. Za globoko doživljanje verskih skrivnosti ne zadostujejo, so premalo. Božič je namreč mnogo več kot božično drevo in jaslice, prav tako velikonočne skrivnosti ni mogoče zaobjeti v božjem grobu in blagoslovljenih jedilih. Veren človek se bo vprašal po bistvu praznika, po njegovi vers-

ki vsebini, njegovem oznanilu in vplivu na človekovo življenje. Velikonočni prazniki so velika in nedojemljiva skrivnost. Če nam je bil Kristus v božični noči zelo blizu, ker je kot otrok zelo človeški, nam je isti Kristus na veliko noč nedostopen. Odteguje se našim čutom, je bolj nadčloveški, bolj božji kot človeški. Edino, kar je na njem otipljivega, kar lahko prodre v našo zavest, je njegovo trpljenje, njegova smrt.

Trpečega Kristusa si je mogoče predstavljati, se z njimi istovetiti, toda Vstalega? In vendar prav v Vstalem raste in se pogloblja naša vera ali pa umira, kajti, če Kristus ni vstal, je prazna naša vera, pravi apostol Pavel. Prav na osnovi tega stavka in misli iz naslova želim ob letošnji veliki noči reči: »Upočasnimo svoje korake. Na stečaj naj bodo odprta vrata vstajenju. Osobodimo se nepotrebnih razvad, da se nam duša sprosti za vrednote, ki

zanesljivo vodijo k Bogu. Uredimo razrahljane vezi bratstva in prijateljstva. Ne prepuščajmo se naglici časa, zakaj ta preži na nas, da bi požrla vse bistvene stvari v življenju: ljubezen, čas za drugega, za otroke, za bolne, za stiskane. Verujmo v veličastno, močno in nežno preobrazbo človeštva in veselja, verujmo, da bo naposled prišlo do vstajenja in poveličanja za vse, verujmo, da nas On ne bo zavrzel kot gluho seme, temveč da po trpljenju, dvomih in negotovostih stopamo v smrt kot skozi zadnji slavalok v svetlobo večnosti. Verujmo in ne bojmo se. Gospod je vstal in je vedno z nami! Naj nam zapoje duša, naj nam odmeva v ušesih vstajenjska aleluja, naj nam srce vzvalovi od veselja, četudi bomo na svojih stezah še naprej potohodci ob križih. Radostno veliko noč voščim iz srca vsem bralcem Hajdinčana!

Marijan Fescl, župnik

Uvodnik odgovorne urednice

Srečajmo se!

Ko me sprašujete, kdaj bo izšla naslednja številka Hajdinčana, vem, da ste nas opazili in pogrešate naše novice. Četudi niso hitre, so take, da bodo aktualne tudi za kasnejše čase. Prihajamo spet v predprazničnem trenutku, in tudi v letnem času, ki prinaša prerobenje narave in vsega življenja. Prinašamo vam novo voljo do dela, ustvarjanja, lepših in strpnejših medsebojnih stikov na vseh ravneh...

Izpolnjujemo obljubo iz prejšnjega leta. Del Hajdinčana se je za to številko preimenoval v Draženčana. Upam, da sem s tem vsaj malo ugodila tistim, ki so mi v tej prijazni in naduse zanimivi vasi potožili, da bi morali naše glasilo imenovati bolj nevtrarno, ne pa samo po dveh vaseh. Sedaj pa bodo morda hude Draženčanke, ker sem se odločila za moško obliko naslova? Ko boste prebrali Draženčam posvečene strani, me boste razumeli, zakaj sem se kljub imenitnemu Društvu gospodinj, katerega aktivnosti so vsega posnemanja vredne, odločila tako, kot sem se. Odgovornost prevzemam na svoja ramena, članice rednega in člani razširjenega uredniškega odbora niso pri tem čisto nič krivi!!! Zaorali smo ledino in pot vodi samo naprej. Iskrena hvala vsem, s katerimi smo se srečali v tem času. Moram povedati, da sem zelo vesela, ker sem v imenu vseh nas lahko začela spoznavati naše zanimive soobčane. In tako kot marsikdo od njih, ki je bil od začetka morda skeptik ob odločitvi biti ali ne biti v občini Hajdina, pa je danes s tem zadovoljen, sem zelo zelo vesela, da so Draženci del naše občinske skupnosti. V njih je veliko posnemanja vrednega. Spoznajte in spoznavajte jih! In v naslednjih številkah bodo oni spoznavali nas. Nič več ne bomo mi in vi, ampak samo še mi, ki želimo skupaj naprej. Pod istim grbom in isto zastavo.

V četrti številki bomo urednikovali v Gerečji vasi. Že sedaj vabim vaški odbor, da začne razmišljati o tem,

kako bomo na nekaj strani spravili drobec informacij o tem, kako živite, delate in kaj vse se dogaja na drugem koncu naše občine. V poletnih mesecih bodo jesensko številko pomagali pripravljati Hajdošani, itd...

Ne smemo pozabiti, da je vse to, kar je napisano danes, le drobec o življenju posamezne vasi. Zelo hvaležni bomo za vse odmeve, dobronamerne kritike, dodatne informacije, zgodovinske virov, ipd. Ker je to delček raziskovanja naše preteklosti, smo se povezali tudi z učenci in učitelji osnovnih šol. Oglasite se nam z zamislimi o vsem, kar bi bilo zanimivo za nas in za naslednje rodove. Tudi Hajdinčan pomeni ustvarjanje nekoga dokumentarnega gradiva o življenju nekoč in danes, o tem, kar jutri naj ne bo pozabljeno. Namenjen pa je tudi temu, da se bomo bolje poznali danes, da bomo lažje in lepše živeli drug z drugim in drug ob drugem.

Kako lahko za zdravo življenje skrbijo ob isti uri rekreacije v Osnovni šoli Hajdina Hajdinčanke, Draženčanke, vaščanke Skorbe, Hajdoš, Slojenje in Gerečje vasi hkrati. Kako poslušajo ista zdravstvena, kuharska in hortikultura predavanja, smo že spoznali. Kako dobro sodelujejo med seboj gasilska društva, tudi že vemo iz dolgoletne "požarnobrambne" zgodovine. Kako se za žogo tekmovalno preganjajo športniki vseh vasi, doživljamo iz tedna v teden, iz sezone v sezono. Kako prijetno je sedeti v dvorani, v katerikoli vasi občine Hajdina in se vsaj za kratek čas iz običajnega vsakdanjika preseliti v življenje, ki nam ga na odru predstavljajo pevci, recitatorji, igralci... Vzeti si je potrebno le nekaj časa. Zase, za svojo dušo... Za pogovore... Za tiste, ki jim ni žal časa za nas, za našo dušo. Naj bodo letošnji praznični trenutki, od velikonočnih do prvomajskih, prelomnica, ki bo nekaj korenito spremenila tudi v našem odmerjanju časa za zadovoljevanje tistih potreb, ki nas notranje, duhovno bogatijo. Začela bom kar pri sebi. In enako priporočam tudi vam.

Srečajmo se!

Silvestra Brodnjak

Sistem financiranja izobraževanja v občini Hajdina v letu 2000

Zakon o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja opredeljuje obveznosti financiranja šolstva med lokalno skupnostjo in državo.

Javne šole se financirajo iz:

- državnega proračuna
- sredstev lokalnih skupnosti
- in prispevkov

1. Državni proračun

Iz sredstev državnega proračuna se zagotavljajo:

- plače s prispevki in davki, regres za letni dopust, jubilejne nagrade, odpravnine, regres za prehrano delavcev ter drugi osebni prejemki po kolektivni pogodbi (prevozi zaposlenih, izobraževanje) za izvedbo obveznega programa, dodatnega financiranja osnovnih šol za izvajanje programa devetletne osnovne šole, dopolnilnega pouka, dodatnega pouka, pol ure drugih oblik individualne in skupinske pomoči na oddelek, dve uri interesnih dejavnosti na oddelek, program šole v naravi, podaljšano bivanje od prvega do četrtega razreda in najmanj 50% sredstev za podaljšano bivanje za peti in šesti razred ter sredstva za izvedbo jutranjega varstva učencev prvega razreda,
- materialni stroški v skladu z normativi in standardi: nadomestila stroškov delavcem v skladu s kolektivno pogodbo (dnevnice, potni stroški), učila in učni pripomočki (drobni inventar), potrošni material za izvedbo pouka in drugi splošni materialni stroški, stroški obveznih ekskurzij,
- sredstva za dejavnosti in naloge, ki so potrebne za opravljanje dejavnosti vzgoje in izobraževanja: sredstva za pripravo in za subvencioniranje cene učbenikov in učil za

osnovno šolo, sredstva za pripravo za preverjanje znanja učencev ob koncu posameznih obdobjev v osnovni šoli, za delovanje šolskih knjižnic in mediotek ter učbeniških skladov, za tekmovanja učencev in za posebne oblike dela z nadarjenimi, sredstva za občolske dejavnosti učencev,

- druge obveznosti – prehrana učencev za socialno šibke učence.

2. Proračun lokalnih skupnosti

Iz sredstev lokalne skupnosti se zagotavljajo:

- sredstva za plačilo stroškov za uporabo prostora in opreme osnovne šole,
- sredstva za del materialnih stroškov,
- sredstva za prevoze učencev,
- sredstva za varstvo vozačev,
- sredstva za investicijsko vzdrževanje nepremičnin in opreme,
- sredstva za nadstandardni program osnovnih šol.

3. Prispevki

Javna šola lahko pridobiva sredstva iz prispevkov učencev za storitve, ki po izobraževalnem programu niso obvezne ali presegajo predpisane normative in standarde (za prehrano učencev, stroški za bivanje učencev šole v naravi, dodatni tuj jezik ...)

V proračunu Občine Hajdina za leto 2000 so zagotovljena sredstva za izvajanje naslednjih programov:

Osnovna šola Hajdina:

- plače, prispevki, davki in drugi osebni prejemki – financiranje dodatnih programov: fakultativni pouk nemškega jezika v 4. razredu,

računalništvo, varstvo vozačev: 1.052.000,00 SIT,

- materialni stroški – stroški ogrevanja, elektrike, komunale, stroški tekočega vzdrževanja, varovanje, za varovanje: 7.128.000,00 SIT
- prevozi šolskih otrok v šolo, v zimsko in letno šolo v naravi, na kulturno predstavo: 8.500.000,00 SIT
- sredstva za izvajanje dodatnih programov – sofinanciranje nabave učbenikov, prehrane učencev in dodatnih interesnih dejavnosti: 924.000,00 SIT
- investicijsko vzdrževanje in obnova osnovne šole: 2.500.000,00 SIT

Glasbena šola:

- po kriteriju števila vključenih učencev za materialne stroške (redno in tekoče vzdrževanje), fiksne materialne stroške, nadomestilo delavcem v skladu s kolektivno pogodbo (prehrana zaposlenih, prevoz na delo), za izobraževanje učiteljev, investicijsko vzdrževanje nepremičnin in opreme): 499.000,00 SIT

Osnovna šola dr. Ljudevita Pivka:

- po kriteriju števila vključenih učencev za dodatni program (tuj jezik v 4. razredu, varstvo vozačev, sofinanciranje prehrane učencev, nabave učbenikov, dodatnih interesnih dejavnosti), prehrano zaposlenih iz dodatnega programa, fiksne materialne stroške in materialne stroške za tekoče vzdrževanje): 57.000,00 SIT

Valerija Šamprl,
tajnica občinske uprave

Zbiranje predlogov za občinski grb in zastavo

Občanke in občane občine Hajdina pozivamo, da sodelujejo v izdelavi osnutka občinskega grba in zastave s svojimi idejami, mnenji, predlogi, kratko obrazložitvijo in simboliko. Likovna podoba naj bo največ v treh barvah!

Vaše predloge pričakujemo do 5. maja 2000 na naslovu: Občina Hajdina, Zgornja Hajdina 45, 2288 Hajdina, s pripisom: Za grb in zastavo.

Na podlagi prispelih predlogov bo Občinski svet sprejel sklep o izbiri grba in zastave za občino Hajdina.

Za sodelovanje se zahvaljujemo!

Občinska uprava

Obvestilo o nadomestilu za uporabo stavbnega zemljišča

V skladu z Odlokom o nadomestilu za uporabo stavbnega zemljišča (Uradni vestnik MO Ptuj št. 5/99) ter s spremembami in dopolnitvami tega odloka (Uradni list RS št. 14/2000) bomo v sodelovanju z Davčno upravo Republike Slovenije – Izpostava Ptuj pričeli z izdajo odločb za pravne osebe v letu 2000.

Obdelava podatkov, ki ste nam jih poslali na vrnjenih vprašalnikih, je v zaključni fazi, tako, da bodo odločbe za prvo tromesečje izdane v mesecu aprilu.

Občinska uprava

Državni zbor Republike Slovenije je v mesecu januarju sprejel Zakon o upravnih taksah (objavljen v Uradnem listu RS, št. 8/2000). Zakon ureja plačevanje upravnih taks za spise in dejanja v upravnih in drugih javno pravnih stvareh pri organih državne uprave, organih samoupravnih lokalnih skupnosti (občinah) in podjetjih, kadar na podlagi javnih pooblastil odločajo o upravnih stvareh.

Z dnem uveljavitve zakona, to je s 15. 2. 2000, so prenehali veljati vsi občinski odloki o upravnih taksah.

Takna obveznost nastane:

1. za vloge – takrat, ko se vložijo pri pristojnem organu;

2. za odločbe, dovoljenja, sklepe, soglasja – takrat, ko se vložijo zahteva, da se izdajo.

Takse se določajo v točkah. Vrednost točke znaša 15 tolarjev.

Takse se plačujejo v upravnih kolkih (do zneska 3.000,00 SIT) in v gotovini (nad 3.000,00 SIT).

Prihodki od taks plačanih v gotovini, doseženi pri organih občin, so prihodek proračunov občin.

Prihodki od taks, plačanih v kolkih, se razporedijo v delitvenem razmerju 70% v državni proračun in 30% v občinski proračun.

V nadaljevanju objavljamo zneske upravnih taks za vloge, ki se v upravnem postopku obravnavajo na občini.

Zap. št.	Zadeva	Znesek
1.	za prošnje, zahteve, prijave, priglasitve in druge vloge, če ni predpisana kakšna druga taksa	750,00 SIT
2.	za vloge o izdaji soglasja za organiziranje prireditve	3.750,00 SIT
3.	za vlogo, s katero stranka zaprosi za koncesijo	3.750,00 SIT
4.	za vloge za opredelitev zemljišč	900,00 SIT
5.	za vloge za izdajo potrdila, da ne obstaja predkupna pravica	900,00 SIT
6.	za vloge za preveritev možnosti gradnje	1.500,00 SIT
7.	za vloge za izdajo potrdila k lokacijski dokumentaciji	3.750,00 SIT
8.	za vloge za izdajo soglasja za priključitev na javni vodovod ali kanalizacijo	3.750,00 SIT
9.	za vloge za izdajo soglasja za uporabo javne površine	3.750,00 SIT
10.	za vloge za izdajo odločbe o odmeri komunalnega prispevka	3.750,00 SIT
11.	za prijave razporeda obratovalnega časa gostinskega obrata (kmetije)	3.750,00 SIT
12.	za prijave urnika obratovalnega časa prodajalne	3.750,00 SIT
13.	za vloge o izdaji soglasja o izvenposlovni prodaji	3.750,00 SIT
14.	za zahtevke o izdaji potrdila	1.500,00 SIT

Ker se pristojna ministrstva še niso dokončno uskladila glede obračunavanja taks, vas bomo obvestili o morebitnih spremembah.

Tajnica občinske uprave občine Hajdina, Valerija Šamprl

Razpis za dodelitev sredstev

Občina Hajdina

OBJAVLJA

na podlagi 7. člena Pravilnika o finančnih intervencijah za ohranjanje in razvoj kmetijstva v Občini Hajdina (Uradni vestnik Mestne občine Ptuj, št. 5/99).

RAZPIS

ZA DODELITEV SREDSTEV ZA FINANČNE INTERVENCIJE ZA OHRANJANJE IN RAZVOJ KMETIJSTVA V OBČINI HAJDINA ZA LETO 2000

1. SPLOŠNI POGOJI

I.

Po 5. členu Pravilnika o finančnih intervencijah za ohranjanje in razvoj kmetijstva v občini Hajdina (Uradni vestnik Mestne občine Ptuj, št. 5/99), lahko za dodelitev sredstev zaprosijo pravne ali fizične osebe – državljani RS, ki se ukvarjajo s proizvodnjo hrane in imajo stalno prebivališče in sedež v občini Hajdina ter bodo sredstva investirali v občini Hajdina.

II.

Navodila in informacije v zvezi z razpisom dobijo prosilci na Obdravskem zavodu za veterinarstvo in živi-

norejo Ptuj, pri terenskem svetovalcu Kmetijsko svetovalne službe g. Antonu Horvatu, in na Občini Hajdina.

III.

Zahtevke za dodelitev sredstev za finančne intervencije po tem razpisu naslovijo vlagatelji na: **Kmetijsko svetovalno službo pri Obdravskem zavodu za veterinarstvo in živinorejo Ptuj ter na sedežu občine Hajdina.**

Vlagatelj s svojim podpisom jamči za pravilnost v zahtevku navedenih podatkov.

2. VSEBINA RAZPISA

Razpisana sredstva za ohranjanje in razvoj kmetijstva v občini Hajdina se zagotovijo v proračunu občine Hajdina za leto 1999, v obliki sofinanciranja, regresov in premij.

3. NAMEN IN POGOJI ZA PRIDOBITEV SREDSTEV

A. ŽIVINOREJA

Govedoreja

Osemenjevanje:
NAMEN UKREPA:

1. Izboljšanje genetskega potenciala goveda s semenom kvalitetnih bikov. **Višina regresa znaša 3.000,00 SIT za vsako prvo osemenitev.**

POGOJ: zahtevke vlaga Kmetijska svetovalna služba, ki pripravi seznam upravičencev na osnovi seznama selekcijske službe.

2. Izboljšanje genetskega potenciala z nakupom plemenskih telic. **Višina regresa znaša do 20.000,00 SIT za nakup.**

POGOJ: potrdilo o poreklu, kakovosti živali, račun in mnenje Kmetijske svetovalne službe.

Praščereja

Nakup plemenskih živali:

NAMEN UKREPA: nabava kvalitetnih plemenskih živali zaradi širitve praščereje in izboljšanje proizvodnosti mesnatih pasem praščev. **Znesek regresa je do 10.000,00 SIT za kupljeno plemensko svinjo in do 15.000,00 SIT za plemenskega merjasca. Subvencionira se največ 15 živali na kmetijo.**

POGOJI:

– da gre za povečanje črede plemenske živali, ali

– da gre za obnovo staleža zaradi izločanja živali iz reprodukcije, pri čemer število regresiranih živali ne sme presegati 1/4 staleža,

– potrdilo o poreklu, kakovosti živali, račun in mnenje Kmetijsko svetovalne službe

Konji

Regresiranje vzdrževanja plemenskih kobil.

Regresira se do 10.000,00 SIT po plemenski kobili.

Zahtevku je potrebno priložiti potrdilo o brejosti kobile.

Zdravstveno varstvo živali

NAMEN: zatiranje glodalcev

Subvencionira se zatiranje glodalcev v vrednosti do 50% stroškov deratizacije.

POGOJ: potrebno je priložiti račun pooblaščenice organizacije.

Prehrana živali

NAMEN: izboljšanje skladnosti krmnih obrokov za živali.

Regresira se do 70% analize krme.

POGOJ: zahtevek vlaga Kmetijska svetovalna služba, ki priloži račun, seznam koristnikov ter številko vzorcev.

B. RASTLINSKA PROIZVODNJA

SEMENA STRNIH ŽIT – regresiranje

NAMEN: izboljšanje količine in kakovosti pridelka

Regresira se do 20% cene semena.

POGOJ: Zahtevke je potrebno vložiti na posebnem obrazcu, ob predložitvi računa in kopije sklenjene pogodbe. Zahtevek mora potrditi Kmetijska svetovalna služba.

ANALIZA ZEMLJE – regres

NAMEN: zmanjšati stroške pridelovanja in zmanjšati onesnaževanje okolja s pravilno uporabo manjkajočih hranil.

Višina regresa znaša do 70% od stroška analize.

POGOJ: vloga se odda na posebnem obrazcu s priloženim računom.

TESTIRANJE ŠKROPIVIC

NAMEN: zmanjšanje onesnaževanja okolja in optimalna raba škropiv.

Višina regresa je do 50% od stroška pregleda.

POGOJ: zahtevke vlaga organizator testiranja na osnovi poročila o opravljenem testiranju.

REGRESIRANJE STRNIŠČNIH POSEVKOV

NAMEN: varovanje podtalnice in izboljšanje rodovitnosti zemljišč.

Regresira se do 80% vrednosti semena strniščnega posevka.

POGOJ: vloga se odda na posebnem obrazcu s priloženim računom.

EKOLOŠKA UREDITEV GNOJIŠČ

NAMEN: zaščita okolja ter boljša izraba hranil.

Subvencionira se do 30% od cene potrebnega cementa, oziroma do 10% vrednosti betona.

POGOJ: do sredstev so upravičene kmetije za prvo novo izgradnjo gnojišč v betonski izvedbi. Ukrep se izvaja na osnovi programa specialistične službe za živinorejo pri OZVŽ Ptuj.

Vloga je potrebno oddati na posebnem obrazcu s priloženim računom.

NAMAKANJE

NAMEN: preprečevanje posledic suše in povečanje ekonomičnosti proizvodnje.

Subvencionira se do 30% stroškov nabave namakalnega sistema.

POGOJ: projekt namakanja in mnenje Kmetijske svetovalne službe.

TRAVNIŠTVO

NAMEN: spodbujanje intenziviranja travnikov na Območju Občine Hajdina.

Regresira se do 70% semena za setev novih travnikov ali vsejavanja v obstoječo travno rušo.

POGOJ: poraba semena je lahko 30 kg na ha za novi travnik ali 20 kg na ha za vsejavanje. Regres se uveljavlja na podlagi računov in mnenja Kmetijske svetovalne službe.

ZELENJADARSTVO

NAMEN: nabava kvalitetnih zelenjavnih sadik in semen za spodbujanje razvoja zelenjadarstva.

Subvencionira se v višini do 20%.

POGOJ: za uveljavitev regresa mora biti najmanjša površina, na kateri se bodo proizvajale vrtnine, naslednja: kumare 0,10 ha, čebula 0,30 ha, rdeča pesa 0,5 ha, paprika 0,15 ha, zelje 0,3 ha, korenček 0,3 ha, solata 0,10 ha ostale vrtnine 0,10 ha.

Regresira se nabava sadik ali semena v višini razpoložljivih sredstev za ta namen. Regresirajo se samo sadike, proizvedene pri proizvajalcih, ki so vpisani v register proizvajalcev semena in sadik Republike Slovenije. Zahtevku za regres mora biti priložen račun, certifikat o kakovosti materiala in pozitivno mnenje Kmetijske svetovalne službe.

C. UREJANJE KMETIJSKIH ZEMLJIŠČ

NIŽINSKE AGROMELIORACIJE

NAMEN: sofinanciranje manjših zemeljskih del v smislu povečanja proizvodne zmogljivosti in zaokroževanja površin od 0,3 do 4 ha na lastnika, pri čemer je potrebno upoštevati pogoje varovanja okolja. **Financira se do 30% vrednosti ureditve zemljišča.**

POGOJ: zahtevek pripravi Kmetijska svetovalna služba z opisom del ter vrisom posegov na mapni kopiji ter programa urejanja zemljišč s finančno konstrukcijo, ki jo pripravi Kmetijska svetovalna služba.

APNENJE TAL

NAMEN: izboljšanje rodovitnosti tal z meliorativnim gnojenjem s kalcijem, povečanje dostopnosti hranil zaradi zvišanja PH vrednosti.

Regresira se do 100% cene karbonatnega mulja (Tovarna sladkorja Ormož) brez prevoza ali do 7,00 SIT za kg apnenčeve moke.

POGOJ: analiza tal v enem od pooblaščenih kemičnih laboratorijev. Največ 10 000 kg karbonatnega mulja ali največ 3 000 kg apnenčeve moke na ha. Letno je mogoče apniti največ 5 ha zemljišč na kmetijo.

E. IZOBRAŽEVANJE KMETOV

NAMEN: spodbujanje dodatnega izobraževanja kmetov ali gospodinj na predavanjih, tečajih in strokovnih ekskurzijah.

Financira se stroške predavateljev v višini 100%, stroške prevoza, stroške ekskurzij po predloženem programu in seznamu udeležencev. Sofinanciranje delovanja društev podeželskih žena in podeželske mladine v občini Hajdina.

Sofinancira se po 1.000,00 SIT po članu.

POGOJ: zahtevke vlaga organizator s predložitvijo računa in programa s seznamom udeležencev in seznamom o plačani članarini.

STROKOVNA LITERATURA

Financira se nabava strokovne literature v vrednosti 100% po predhodni odobritvi Odbora za gospodarstvo in kmetijstvo.

4. ROK ZA PREDLOŽITEV ZAHTEVKOV

Rok za predložitev zahtevkov je do 15. 11. 2000.

5. ODOBRITEV SREDSTEV

Obravnane bodo le popolne in pravočasno prispеле vloge.

Občina Hajdina

Občinski svet

V mesecu marcu se je Občinski svet sestal na 13. seji, ki je bila v ponedeljek, 27.03.2000, ob 17. uri v prostorih občine Hajdina.

Seznanjamo vas z odloki in pravilniki, ki so bili sprejeti na seji:

Sprejeti so bili:

Predlog PRAVILNIKA ZA VREDNOTENJE PROGRAMOV ŠPORTA V OBČINI HAJDINA, ki določa merila, pogoje in postopke za vrednotenje in razdelitev sredstev, namenjenih za sofinanciranje programov športa v občini Hajdina.

Predlog ODLOKA O KOMUNALNEM PRISPEVKU V OBČINI HAJDINA, kjer so določena podrobnejša merila za odmero komunalnega prispevka ter za priznanje oprostitev in znižanja komunalnega prispevka.

Predlog ODLOKA O TURISTIČNI TAKSI V OBČINI HAJDINA, kjer je določena višina in poraba turistične takse, oprostive, način poročanja in nadzor nad njenim evidentiranjem in odvajanjem.

Predlog ODLOKA O ZAKLJUČNEM RAČUNU PRORAČUNA OBČINE HAJDINA ZA LETO 1999, ki zajema prihodke v višini 234.865.238 SIT, odhodke 224.415.831 SIT in presežek 10.449.407 SIT.

V prilogi so objavljeni vsi akti, ki so bili sprejeti v času od novembra do izida 3. številke Hajdinčana.

Valerija Samprl

Obdravski zavod za Veterinarstvo in živinorejo Ptuj
Ormoška cesta 28, 2250 Ptuj

OBVESTILO

Obveščamo vas, da bo v letu 2000 možno zaprositi za subvencije v kmetijstvu tudi za ravninsko območje. Vloge bo potrebno odposlati med 1. 5. in 30. 5. 2000 na naslov:

Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano

Dunajska 56-58
"Subvencijska vloga"
1000 Ljubljana

Resničnost podatkov bodo nosilci kmetije zagotovili s podpisom. Prazne obrazce bodo dobili pri Kmetijski svetovalni službi, ki jih bo razdelila v zbirnicah mleka in kmetijskih trgovinah, (kjer bodo prosilcem po potrebi pomagali pri izpolnjevanju), prav tako pa tudi na sedežu Kmetijske svetovalne službe na Obdravskem zavodu za veterinarstvo in živinorejo na Ptuj, v času od 16. do 29. 5. 2000, vsak delovnik ob 10. uri.

Za izpolnjevanje obrazcev potrebujete:

- MID, ki ste ga dobili v letu 1999, če ga imate;
- pogodbe o najemu zemljišč;

- podatke o parcelah (posestni list);
- kopije katastrskih načrtov parcel, ki jih obdelujete (dvignete jih lahko na Geodetski upravi);
- pri uveljavljanju kompenzacijskih plačil za rejo živali bo potrebno priložiti:

za goveje pitance, od 1.7. 2000:

- zapisnik o ocenjevanju govejih trupov in polovic;
- kopijo potrdila o označitvi;

za krave dojilje (če ne oddajate mleka v zbiralnico):

- izpisek iz registra živali (seleksijska služba)

za drobnico

- izpisek iz registra živali

za kobile za vzrejo žrebet – izpisek iz registra živali

Kompenzacijska plačila za rejo živali od 1.7.2000 dalje:

- premija za bika ali vola 18.000 SIT/kom;
- premija za kravo dojiljo 18.000 SIT/kom;
- premija za rejo ovc za prirejo mesa 2.500 SIT/kom;
- premija za rejo ovc za mleko in rejo koz 2.000 SIT/kom;
- premija za kobile za vzrejo žrebet 18.000 SIT/kom;

Bik ali vol ob zakolu – teža polovic nad 185 kg ali najmanj 340 kg žive teže, najmanj 2 meseca v reji, zaklano v registrirani klavnici, ustrezno označeno.

Krava dojilja le, če je kombinirana ali mesna pasma ali križanka z mesno pasmo, če mleka ne oddajo v mlekarno, lahko pa ga prodajajo na domu. Živali morajo biti ustrezno označene ter vpisane v register.

Drobnica – najmanj 10 živali, ustrezno označenih in vpisanih v register. V reji morajo biti še 100 dni po 30. 5. 2000, v tem času morajo dopolniti starost enega leta, jagniti ali jariti.

Kobile – ustrezna pasma, pogoj, da so že žrebice, vpisane v register ter ustrezno označene.

*Kmetijska svetovalna služba:
Ivan Brodnjak*

UKREPI EKO 0

1. neposredno plačilo na površino določene poljščine

- krušna žita (pšenica, rž) 54.000 SIT/ha
- druga žita (koruza, ječmen, tritikale, oljnice) 27.000 SIT/ha
- sladkorna pesa 42.000 SIT/ha

Pogoji za pridobitev so, da posamezno poljščino obdelujete na najmanj 0,10 ha, skupaj pa morate te poljščine pridelovati na najmanj 0,30 ha. Pri sladkorni pesi je potrebna pogodba s Tovarno sladkorja Ormož.

Dunja, Katja in Donja so zapele na prireditvi Najuspešnejši športnik občine Hajdina za leto 1999. (Posnetek: S. Brodnjak)

V očetovo rojstno vas Draženci radi prthajajo tudi otroci Jožeta Gojkoška. Zaigrali in zapeli so na proslavi ob kulturnem prazniku. (Posnetek: S. Brodnjak)

Člani ŠD Hajdina so dolgoletnega trenerja Janka Streherja imenovali za svojega častnega člana. Hajdinski tretjeligaš ima zelo dober podmladek, ki ima v veteranu Janku odličnega vzornika. (Posnetek: M. Brodnjak)

Hajdinski prvošolčki na plavalnem tečaju v Termah Ptuj (Posnetek: M. Brodnjak)

Osnovna šola Hajdina zadovoljno in pogumno na poti nove 9-letke

Za nami je že drugo redovalno obdobje v tem šol. letu, ki pomeni za našo šolo in za širši slovenski prostor začetek korenitih sprememb pri izvajanju osnovnošolskega izobraževanja. Pomisleki, negotovost in rahel občutek strahu ob začetku šol. leta so se nam zelo hitro razblinili. Dobro poznavanje zakonskih predpisov, kvalitete in načrtno vodene priprave na pouk po novih učnih načrtih za generacije prvega in sedmega razreda, uvajanje prenovljenih učnih načrtov za ostale razrede in dobro sodelovanje s starši, vse to se nam pri našem delu že hvaležno obrestuje. Vsi, ki smo vključeni v projekt uvajanja novih učnih programov, smo že prepričani, da smo na pravi poti.

Po mnogih strokovnih srečanjih, roditeljskih sestankih s starši ter izvedenih analizah vprašalnikov v zvezi z uvajanjem novosti lahko z gotovostjo trdim, da smo že v tem času zadovoljni učenci, starši in tudi učitelji.

Zelo zadovoljni so starši učencev prvih razredov. Prepričani so, da se imajo šestletniki v šoli lepo, in vanjo radi prihajajo. V šolskem procesu prevladuje igra, ne gre pa tudi brez sodobnih didaktičnih učil. Tudi učenci sedmega razreda in njihovi starši so že zdavnaj premagali strah o drugačni – zahtevnejši šoli. Nivojski pouk in nekaj dodatnih ur izbirnih predmetov predstavlja za učence popestritev in nekoliko več vedrine ob doseganju klasičnem pouku. V šoli se dobro počutijo boljši in tudi šibkejši učenci, saj je šolsko delo storilnostno naravnano, več je aktivnega sodelovanja in samostojnega dela; učenec bi se naj kar največ naučil v šoli.

Kakšna pa so mnenja in občutki pedagoških delavcev? Veliko truda, strokovnega izobraževanja, dobre volje in prostega časa je bilo vloženo v priprave, zato uvajanje teče v skladu s dogovorjenimi smernicami Zavoda za šolstvo in Ministrstva

za šolstvo in šport. Novi programi dajejo učiteljem več svobode pri načrtovanju vsebin in izbiri učne poti. Šolska zbornica je postala prostor strokovnih posvetov, izmenjav določenih izkušenj, timsko delo učiteljev je postalo naš vsakdanjik.

Novosti, ki jih uspešno izvajamo so lahko tudi izziv in dodatna motivacija za večjo ustvarjalnost, za še boljše sodelovanje šole z ustanoviteljem in s starši naših učencev, tudi s tistimi redkimi posamezniki, ki nam ne zaupajo otrok pri vpisu v prvi razred.

Kmalu bo tudi v šolski praksi postalo udeleženo načelo, da je pouk proces, v katerem se učenci ne le učijo, ampak tudi naučijo novih vsebin. Tudi naša šola bo postala manj obremenjujoča za učence, kar vam bomo predstavili na šolski prireditvi ob dnevu odprtih vrat, ki bo v petek, 21. aprila.

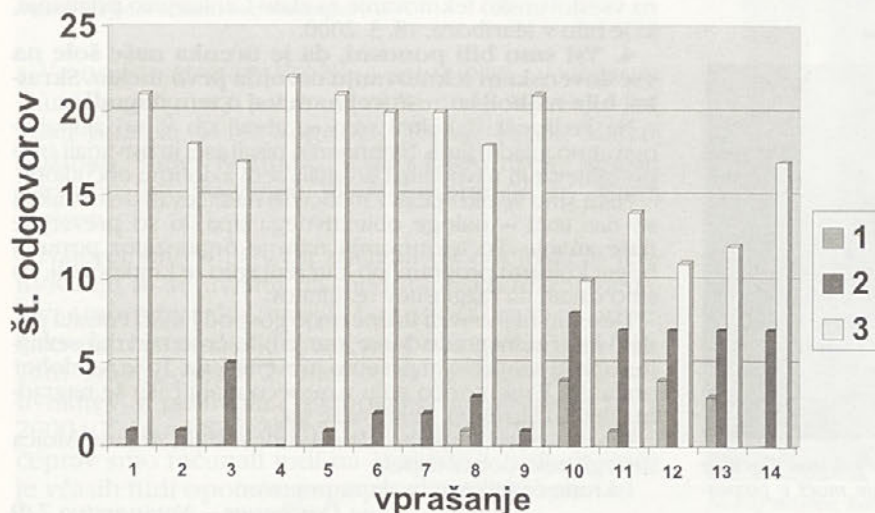
Jože Lah, ravnatelj OŠ Hajdina

Mnenja staršev učencev 7. razreda devetletne osnovne šole

Številka 1 pomeni, da se s trditvijo ne strinjate, 2, da se ne morete odločiti, 3 pa, da s trditvijo soglašate.

1. Pouk je za mojega otroka pri večini predmetov zanimiv
2. Učitelji so dobro pripravljeni za izvajanje novega programa
3. Moj otrok nima težav z razumevanjem snovi pri večini predmetov
4. Z nivojskim poukom sem dobro seznanjen
5. Razvrstitev mojega otroka v skupino pri nivojskem pouku je ustrezna
6. Z načinom in kriteriji ocenjevanja znanja sem dobro seznanjen
7. Ponudba izbirnih predmetov je bila ustrezna za učence
8. Moj otrok je pri izbiri izbirnih predmetov ustrezno uresničil svoje interese
9. Ponudba interesnih dejavnosti se mi zdi ustrezna
10. Urnik je ustrezen in otroka ne obremenjuje preveč
11. Število in količina domačih nalog otroka ne obremenjuje preveč
12. Število učbenikov in zvezkov, ki jih otrok nosi v šolo, je ustrezno
13. Moj otrok s šolskim delom (v šoli in doma) ni preveč obremenjen
14. Moje splošno mnenje o izvajanju novega programa je pozitivno

	1	2	3
1	0	1	21
2	0	4	18
3	0	5	17
4	0	0	22
5	0	1	21
6	0	2	20
7	0	2	20
8	1	3	18
9	0	1	21
10	4	8	10
11	1	7	14
12	4	7	11
13	3	7	12
14	0	7	17

Spomladansko čiščenje v občini Hajdina

V aprilu so potekale tri organizirane akcije čiščenja okolja. Najprej so v okviru vseslovenske akcije poskrbeli za urejenost člani lovskih družin. Sledili so jim učenci Osnovne šole Hajdina skupno z vaškimi odbori v posameznih vaseh. Iz divjih odlagališč smeti so bili odpeljani tudi nevozni stari avtomobili.

Kam je Ivano pripeljala njena živahnost?

V februarju smo se kar dvakrat srečali z mlado hajdinsko osnovnošolko **IVANO FEKONJA** iz Hajdoš. V sredo, 2. februarja, so njo in njena starša sprejeli: hajdinski župan **Radoslav Simonič**, predsednik odbora za družbene dejavnosti **Janko Merc**, občinski svetnik **Alfonz Strnad**, predsednik Športne zveze Hajdina **Stanko Glažar**, tajnica občinske uprave **Valerija Šampri** ter ravnatelj Osnovne šole Hajdina **Jože Lah**. Drugič pa je bilo v petek, 4. februarja, ko je na **proglasitvi najuspešnejših športnikov** prejela priznanje Športne zveze Hajdina. Ivana si je sprejem pri županu zaslužila 8. januarja letos z odlično uvrstitvijo, osvojenim prvim mestom, na državnem tekmovanju v akrobatski gimnastiki na parterju.

Človek skoraj ne bi verjel mami in očetu, ko sta pripovedovala, da so danes silno resno in redkobesedno Ivano začeli voziti h gimnastiki zato, ker je malo preveč klepetala med poukom. Njena razredničarka Dragica Kosi je v tretjem razredu ugotovila, da ima to, pri telovadbi zelo živahno dekletce, ogromno energije, ki bi jo bilo potrebno na nek način izkoristiti. In se je začelo. Že dve leti in pol jo ata trikrat tedensko vozi na treninge v Športno dvorano Center na Ptuj. Lani je bila na državnem prvenstvu druga, letos pa prva.

»V Ljubljano nas je šlo šest tekmovalk, ki nas trenira g. Marjan Vidovič. Vedela sem, da sem vajo izvedla tako, kot mi je naročil trener, nisem pa računala na tako presenečenje, kot me je čakalo ob razglasitvi rezultata. Pričakovala sem uvrstitev okrog 10. mesta,« je skromno pripovedovala mlada državana prvakinja. Povprašali smo jo, kako se počuti kot zmagovalka, ki se je iz prestolnice vrnila z zlato medaljo. Če ji sošolke in sošolci kaj zavidajo? Plaho se je nasmehnila in rekla, da je v šoli enako, kot je bilo prej. Prijetno se je počutila, ko so po zvočniku sporočili veselo novico in ji čestitali. Šolarji so si njeni medalji lahko ogledali pri dežurnem učencu, kjer sta bili razstavljeni v avli. Če kaj pomaga učiteljici pri telovadbi, smo bili radovedni. »Ja, včasih pokažem vaje za razgibanje,« je bil kratek njen odgovor.

Ivana (s svojima prvima medaljama okrog vratu) s staršema in s hajdinskim županom Radoslavom Simoničem. Zelimo ji veliko uspehov v športu in pri delu v šoli!

Župan Radoslav Simonič, ki je mladi športnici, pred katero je lahko še zelo obetavna prihodnost, čestital in ji v imenu občine Hajdina zaželel mnogo vztrajnosti tudi za v naprej, je poleg lepe knjižne nagrade poskrbel še za eno presenečenje. Ivana bo odslej lahko svojo energijo trošila še ob vsakodnevnem kolesarjenju. Domov si je namreč odpeljala kolo, ki jo bo še dolgo spominjalo njenih prvih zmag v življenju.

Tekst: S. Brodnjak – Posnetek: Matija Brodnjak

Maja Klemen, učenka OŠ Hajdina, prva na vseslovenskem tekmovanju za zlato Cankarjevo priznanje

Že so se pričela tekmovanja, s katerimi učenci osnovnih šol dokazujejo svoje znanje, tudi svoje delo in pridnost. V letošnjem šolskem letu smo se razveselili novice, da je učenka Maja Klemen, sicer osmošolka, na vseslovenskem tekmovanju dosegla prvo mesto. Obiskali smo jo.

1. Kakšna je bila tema letošnjega tekmovanja za Cankarjevo priznanje?

Tema je bila Prešeren in oblike sveta. Balada je bila središčna tema tekmovanja. Seznanili smo se s Prešernovimi baladami, z njegovim celotnim pesniškim ustvarjanjem, to pa še ni vse. Dragotin Kette, Anton Aškerc, Srečko Kosovel,

Heinrich Heine – tudi ti ustvarjalci balad so bili tema našega dela in učenja.

2. Kako je potekala priprava na tekmovanje?

Z mentorico Majdo Korošec smo izkoristili mnogo ur, namenjenih raziskovanju besedil. To so bili petki po pouku, torki pred poukom, pa tudi počitnice so bile delovne. Mentorica nam je ponudila raznovrstno literaturo – obvezno in dodatno. Besedila smo analizirali, primerjali med seboj, iskali podobnosti, razlike in vse skupaj podkrepili z znanjem uporabne literarne teorije.

3. Kakšne rezultate ste dosegli na šolskem tekmovanju?

Zelo dobre. Osvojili smo 10 bronastih Cankarjevih priznanj, Anja Ogrizek, Mojca Lešnik in jaz pa smo se uvrstile na vseslovensko tekmovanje za zlato Cankarjevo priznanje, ki je bilo v Mariboru, 18. 3. 2000.

4. Vsi smo bili ponosni, da je učenka naše šole na vseslovenskem tekmovanju osvojila prvo mesto. Skratka, bila najboljša... Povej nam kaj o tem dogodku.

Na Pedagoški fakulteti smo se zbrali ob 8. uri zjutraj – ogromno mladih ljudi. Najprej smo pisali esej in ustvarjali smo po zahtevanih navodilih. Ustvarjala sem z dobrim občutkom.

Nato smo se okrepčali z malico in nadaljevali delo. Čakali so nas testi – naloge objektivnega tipa, ki so preverjale naše znanje. Po tekmovanju nam je organizator ponudil bogat kulturni program, ob katerem smo se kratkočasili, ko smo čakali na razglasitev rezultatov.

Desetim najboljšim učencem je gospod Janko Potrata podelil knjižne nagrade. Moje ime je bilo čisto na vrhu seznama in bila sem zelo in prijetno presenečena. To je res dober občutek! Z mentorico naju v mesecu maju čaka še nagradni izlet po Sloveniji. Veseliva se ga.

Moram povedati še to, da sta tudi sošolki Anja in Mojca dosegli zelo dober uspeh.

Iskrene čestitke in hvala za pogovor.

Lea Dajčbauer – Novinarstvo 7./9

Učenke OŠ Hajdina Mojca Lešnik, Maja Klemen in Anja Ogrizek (od leve proti desni) se pripravljajo na merjenje moči v poznavanju slovenske književnosti

Literarni večer na OŠ Hajdina

Ob 200 letnici rojstva našega velikana Prešerna se nam je zdelo na OŠ Hajdina primerno, da bi bogate izpovedi naših otrok, oblikovane v prozaične, poetične in celo dramske zapise, posredovali širši javnosti in z literarnim večerom, posvečenim slovenskemu kulturnemu prazniku, popestrili takrat še zimski dan.

Morda je prav to letni čas, ko sanjamo svojo pomlad, ko znamo prisluhniti svojemu najbližjemu, ko sedemo in zapišemo, kar smo že dolgo načrtovali ali pa naredimo kaj zase. Narava je tista, ki nas nenehno uči in so ji ljudje znali včasih bolje prisluhniti, kakor danes. Tudi zato smo jo skušali posnemati in stkati niti naših misli v drobne pozornosti iz življenja, ki nas obdaja. Četrtega februarja smo tako z glasbo, besedo in pesmijo oblikovali še en kamenček v mozaiku bogate, neizčrpne energije, ki jo izžarevajo učenci naše šole.

Silva Hajšek

Literarni večer v šolski telovadnici

Na polfinalu državnega prvenstva v malem nogometu so učenci OŠ Hajdina osvojili 2. mesto

Naša ekipa je prejela tudi priznanje Športne zveze občine Hajdina kot EKIPA MALEGA NOGOMETA OŠ HAJDINA za 1. mesto na področnem tekmovanju.

V nogometnem krožku smo pod vodstvom Damjana Vogrinca neutrudno trenirali: Rok Sagadin, Peter Štrafela, Peter Vogrinc, Tomaž Petek, Matjaž Rozman, Tadej Rozman, Marko Drevenšek, Marjan Mesarec, Ivi Vogrinc, Blaž Zagoranski in Matej Majcen.

Najprej smo v ŠC Ptuj zmagali na občinskem tekmovanju in se uvrstili na medobčinsko tekmovanje, kjer smo prav tako osvojili 1. mesto. To nas je pripeljalo do četrtfinala državnega prvenstva v Velenju. Tam smo dosegli 2. mesto, to je bilo dovolj za uvrstitev v polfinala. Tekmovanje je potekalo 9. 3. 2000 v Črni na Koroškem. Tam smo osvojili 2. mesto, čeprav smo računali tudi na 1. mesto – ampak sreča je včasih tudi opoteča, žoga pa zmeraj okrogla.

Tomaž Petek in Peter Štrafela, 8.a

Prešernu smo se poklonili v Dražencih

V spomin na našega največjega mojstra pesniške besede, Franceta Prešerna, smo se občani občine Hajdina v soboto, 5. februarja, zbrali v Domu vaščanov v Dražencih. Bogat kulturni program so pripravili: **Moški pevski zbor PGD iz Hajdoš, učenci OŠ Hajdina in Breg, Moški pevski zbor DU Hajdina, trije mladi glasbeniki družine Gojkošek iz Spodnje Gorice, Ljudske pevke iz Skorbe, Gmajnarice iz Hajdoš, Olga Vidovič, pesnica in članica KD Valentin Žumer iz Hajdoš, Duo »Pod srečno zvezdo« KD Draženci, Kvartet »2x2« KD iz Dražencev in Ansambel Ekart.** Povezovala ga je Saška Serec, mlada, nadvse prizadevna predsednica Kulturnega društva Draženci, ki je bilo skupno z vaškim odborom organizator proslave. Nastopajoči iz skoraj vseh vasi v občini Hajdina so se strinjali, da je odločitev o tem, da naj bo Prešernova proslava vsako leto v drugi vasi, zelo dobra, ker se na ta način srečajo z različnim občinstvom in se mu predstavijo.

Tekst in posnetek: S. Brodnjak

In kaj mislite, katero so zapeli vsi združeni pevci ob koncu srečanja? Trikrat lahko ugibate

V vašem domu v Skorbi so se srečali najmlajši – lutkarji

Dve lutkovni skupini s hajdinske šole

Območna izpostava Sklada za ljubiteljske kulturne dejavnosti na Ptujju je sredi marca pripravila kar tri območna srečanja mladih ustvarjalcev. Srečali so se mali gledališčniki, lutkarji in pevci številnih otroških pevskih zborov s ptujskega območja. Gostitelj letošnjega lutkovnega srečanja je bilo KD Skorba, ki je srečanje pripravilo ob pomoči občine Hajdina in OŠ Hajdina.

Na srečanju lutkarjev v Skorbi so sodelovale štiri lutkovne skupine; dve iz OŠ Hajdina, po ena pa iz OŠ Podlehnik in Vrta Ptuj. Vodja območne izpostave Sklada, **Nevenka Gerl**, je bila izredno navdušena nad letošnjim odzivom lutkovnih skupin in ob tem dejala, da se na srečo lutke spet vračajo na naše odre. V Skorbi je srečanje malih lutkarjev potekalo v prijetnem vzdušju, občinstvo najmlajših iz OŠ Hajdina pa je lutkarje nagradilo z bučnim aplavzom in navdušenjem pozdravilo mnoge junake iz lutkovnih predstav.

Lutkovni predstavi OŠ Hajdina sta bili kratki, avtor obeh je Jan Milčinski. Prva je nosila naslov **Pridi, ljubo**

Ob zaključku so se zbrali na odru prejemniki priznanj. Od leve proti desni stojijo: Hajdinci, Matjaž Ogrinc in mentorica Olga Serdinšek ter Tjaša Glažar z mentorico Danico Serdinšek, predstavnika OŠ Podlehnik in vzgojiteljice iz Vrta. (Foto: Langerholc)

zlato sonce, druga pa **O srajci, ptičku in balonu**. Povejmo še, da je bila mentorica in režiserka prve skupine **Olga Serdinšek**, drugo skupino pa je vodila **Danica Serdinšek**. Lutkarji iz Podlehnika so se predstavili z delom Borisa A. Novaka, **V ozvezdju postelje**, mentorica je bila Zdenka Golub. Predstava Vrta Ptuj, ki so jo na odru odlično izvedli in tudi

sami zrežirali, pa je bilo malce prirejeno delo **Zmajčkove težave**.

Srečanje lutkarjev je bilo krasno, prijetno in prisrčno, tako, kot ga lahko naredijo le naši najmlajši. In če bo prihodnje leto še priložnost za srečanje, potem si bomo z veseljem prišli pogledat kakšno novo lutkovno ali pa tudi otroško gledališko predstavo.

T. Mohorko

Pustni torek in učenci OŠ Hajdina pri županu

Komentar ni potreben...

(Posnetek: S. Brodnjak)

Dramska skupina KD Skorba predstavila novo komedijo

Najprej je bil velik klobčič...

Ljubiteljski gledališčniki Kulturnega društva (KD) Skorba so v letošnji gledališki sezoni postavili na oder veseloigro v treh dejanjih z naslovom Klobčič avtorja Pera Budaka in v režiji domačina, Silva Vučaka. Premiero na domačem odru vaškega doma v Skorbi so priredili v februarju in že takrat navdušili veliko število obiskovalcev, saj je komedija navdušila ter spravila v smeh staro in mlado.

Vsebino veseloigre Klobčič je težko opisati, kajti avtor dela Pero Budak je dogajanje zares zavozljal v precej velik klobčič in ga potem do konca predstave tudi lepo odvil. Osrednje dogajanje v igri je postavljeno pred vaško gostilno, saj je znano, da se pred

gostilno marsikaj dogaja, še posebej, če je lastnica brhka in zgovorna. In če ima lastnica gostilne še moža na delu v Nemčiji, potem si lahko samo mislite, kaj neki se dogaja pod gostilniškim oknom. Moških tam seveda ne zmanjka, mnogi želijo gostilničarko osvojiti... Gostilničarka ima še simpatično hčerko, pa brhko natakario in precej glasne sosede, ki radi obrekujejo. V zgodbi se vse skupaj zapleta in prepleta, tik pred koncem se iz Nemčije vrne še gostilničarčin mož in potem se klobčič vendarle odvijte. Težave »odidejo« in gledalci so priča srečnemu koncu.

Navdušen je bil tudi režiser Vučak

Režiser Silvo Vučak se je tudi za letošnjo gledališko sezono odločil, da bo z mlado gledališko skupino na oder postavil veseloigro, ki pri ljudeh še zmeraj najbolj »vžge«. Igralce je našel v domačem okolju; nekatere z več, druge z manj igralskimi izkušnjami, a je vsem uspešno pomagal prebiti led na odrskih deskah. Ni kaj, dramska skupina KD Skorba se lahko pohvali z nekaj zares dobrimi in spretnimi igralci, tem je ljubiteljski gledališki oder pisan na kožo.

Po premieri Klobčiča je bil režiser Vučak navdušen. Pohvalil je igralce in njihovo zavzetost za igranje, saj so se po njegovem vsi po vrsti zelo potrudili, da je predstava na odru uspela, kot so si vsi želeli. Vučak je še dodal, da se posebej veselijo gostovanj po sosednjih občinah, še največ pa pričakujejo od letošnjega medobčinskega srečanju ljubiteljskih gledaliških skupin.

Srečanje je bilo že v marcu in gledališčniki iz Skorbe so se dobro odrezali. Čestitke, in še veliko uspešnih gledaliških sezon vam želimo.

V gledališkem listu pa je bilo še zapisano: »Mladi v našem društvu so si vzeli veliko časa, da so predstavo postavili na oder. Med njimi so srednješolci, študentje in tudi že zaposleni, ki so večer za večerom (in tudi ob nedeljah) našli čas in dobro voljo za vaje na gledališkem odru. V društvu smo veseli, da delajo kakor ena sama velika družina in upamo, da bo tako tudi v naslednjih sezonah.«

Tekst in posnetek: Tatjana Mohorko

V veseloigri Klobčič igrajo: Darja Trafela, Bojana Zega, Iztok Ogrizek, Janko Turnšek, Andreja Mirkovič, Aleksandra Kamenšek, Boštjan Zelenko, Tanja Furek, Drago Brumec, Emil in Damjan Ogrizek. V vlogi šepetalke je tokrat Suzana Koštomaj, ki je poskrbela tudi za masko, ostali sodelavci pri predstavi pa so: Danilo Leljak, Dragica Kozel in predsednik KD Skorba, Ivan Ogrinc.

Kulturni praznik po žensko v Skorbi

8. februarja smo članice Društva žena in deklet občine Hajdina v Domu krajanov v Skorbi organizirale tečaj pečenja kruha in peciva iz kvašenega testa, ki ga je vodil vsestranski "gospodinjec", Hajdinčan, Maks Kampf. To naše praznovanje kulturnega praznika je bilo tudi odločujoče za množično povečanje števila članic v Društvu žena in deklet občine Hajdina, saj smo dogajanje preselili tudi v našo vas. Hajdinčanke so rade prišle v naš dom, tako, kot tudi me že nekaj časa pridno hodimo k njim. In skupaj z nami tudi vedno več Slovenjevaščank. Ni važno, kje se dobimo, pomembno je, da se nekaj dogaja. In dogaja se veliko!

Dragica Meglič

Maks Kampf se je med nami prijetno počutil. In pravi, da tudi pomladil. Še na mnoga leta! (Posnetek: S. Brodnjak)

Dramska skupina KPD Hajdina pripravila novo odrsko delo

Z Gugalnikom v nova spogledovanja z gledališčem

Hajdinčani so bili prvi med ljubiteljskimi gledališkimi skupinami, ki so že letos januarja poskrbeli za premiero novega gledališkega dela na domačem odru. V hajdinsko prosvetno dvorano so povabili svoje zvesto domače občinstvo in ljudi, željne burke. Dramska skupina KPD Staneta Petroviča Hajdina je svojo vlogo na odru tudi tokrat dobro (odlično, bi se reklo) opravila, znova potrdila dolgoletno tradicijo gledališkega ustvarjanja na vasi in v kroniko društva zapisala še eno uspešno gledališko sezono – 1999/2000.

Dogajanje v Gugalniku, avtorja Novaka Novaka, je postavljeno v precej burna 70. leta, v obdobje številnih gospodarskih in političnih reform, ki so zahtevale »revolucionarne« ljudi s sodobnimi idejami. Zgodba predstavlja mladega moškega, ki skuša dokazati enakopravnost moških pri gospodinjskih delih, zato se odloči, potem ko žena dobi službo, da bo ostal doma, skrbel za otroka in tudi za vsa hišna opravila. Sprva se težko znajde, izkušnje si šele nabira, ob tem pa se mu pripeti še marsikaj zanimivega in presenetljivega. Za nekaj dni ga zapusti celo žena, kako pa se zgodba zapleta in razpleta še najprej, si je seveda najbolje ogledati v predstavi. Ker je to vendarle komedija, tudi smeha in srečnega konca igre ne manjka. In da ne pozabimo še na gugalnik (takšen je namreč tudi naslov gledališkega dela). V igri ima izredno pomembno vlogo. Vedno je v središču dogajanja, opaziti je, da je nekakšna prisposoba vsega dogajanja doma pri Praprotnikovih.

In še priporočilo ustvarjalcev, da so vse morebitne podobnosti z današnjim časom zgolj slučajne, čeprav niso tako zelo drugačne kot pred 30. leti.

»Dobro, a na odru bi lahko bilo še bolje«

Takole je dejal režiser Maks Fridl po premieri letošnje »hajdinske« komedije, na splošno pa je bil z odrsko uprizoritvijo zadovoljen. Delali in vadili so tri mesece in pol, delo je bilo toliko težje, ker se je gledališki skupini na novo pridružilo veliko mladih – neizkušenih igralcev, ki so se z odrom srečali tako rekoč prvič. Nekaj manjših nespretnosti, tudi kakega neljubega spodrsllaja ni manjkalo, pa morda malo premalo tempa v sami predstavi, vendarle pa dobro odigrana komedija, ki je v smeh in dobro voljo spravila občinstvo doma in v sosednjih krajih.

Navsezadnje je imel režiser pri izbiranju gledališkega dela proste roke in izbral je tisto, kar se mu je zdelo dovolj primerno in ne prezahtevno za ljubiteljsko gledališko skupino. Po odzivu občinstva bi že lahko trdili, da se ni zmotil, kajti komedija v treh dejanjih, s precej »simboličnim« imenom Gugalnik, ni samo nasmejala občinstva, ampak se mu je s posebno domačo tematiko tudi precej približala.

»Na Hajdini tega dela še nismo igrali, spomnim pa se, da so v predstavi Gugalnik že igrali Cirkovčani, naša predstava pa je bila spet malo prirejena današnjemu času in okolju. Če samo povem, da se v predstavi norčujemo iz razmer v 70. letih, komedija na svojstven način ponazarja takratne razmere. Ves čas je na tehtnici zakon zakoncev Praprotnik. Gugalnik ima v igri neko čisto posebno vlogo, rekel bi, da vse skupaj poseeblja, vse drugo pa je bolje, da si gledalci ogledajo v živo in si zgodbo potem razlagajo vsak po svoje,« je ob koncu dejal režiser Maks Fridl.

Vse čestitke režiserju in dramski skupini KPD Hajdina in še veliko uspešnih predstav jim želimo!

Tekst in posnetek: Tatjana Mohorko

Z Gugalnikom naprej

Da je Gugalnik zares pritegnil tako gledalce kot selektorje, priča podatek, da si je predstavo v 13 predvajanjih ogledalo 735 ljudi. Še bolj razveseljivo pa je dejstvo, da se je dramska skupina KPD "Stane Petrovič" Hajdina, skupaj s skupino iz Vidma, uvrstila v sam vrh območnega srečanja odraslih gledaliških skupin, ki je potekalo od 31. 3. do 2. 4. 2000 in si s tem zagotovila nastop na med-območnem srečanju gledaliških skupin, ki bo v Lenartu od 14. do 16. aprila.

Nataša Štumberger

Za veliko gledaliških užтков so tudi tokrat poskrbeli domači igralci: v naslovnih vlogah zakonca Praprotnik, ki sta ju zaigrala Nataša Štumberger in Sebastjan Dobnik, na odru pa smo lahko videli še Nadjo Lindental, Robija Krajnca, Borisa Bušljeto, Cvetko Vrtič, Danijela Zupaniča, Davida Veroneka, Mitjo Krajnca, Dejana Šlambergerja in Sanjo Muršec. Šepetalka je bila Petra Kampl, lektorica Ida Markež, za ton sta poskrbela »mojstra« Srečko Kirbiš in Aleš Kondrič, maskerka je bila Mateja Kosar, za reklamo in promocijo je skrbel nekdanja igralka Evelin Zelenik, v vlogi režiserja pa smo lahko tudi letos – tako kot že nekaj zadnjih let na Hajdini – srečali Maksa Fridla.

Ljudske pevke iz Skorbe ob materinskem prazniku nastopile na Selih

Ljudske pevke KD Skorba so nastopile že marsikje, ob letošnjem materinskem prazniku pa so se 26. marca odzvale povabilu KD Sela, da se s pesmijo predstavijo tamkajšnjim ljudem, predvsem pa, da zapojejo mamam ob prazniku v kulturni dvorani na Selih.

Proslava ob materinskem prazniku je bila lepa priložnost, da se številnemu občinstvu predstavijo kot pevke, ki že imajo samostojno kaseto in svoje pesmi rade poklonijo tudi drugim. Na Selih so jih lepo sprejeli. Pevke iz Skorbe in Sel so si že obljubile, da to ne bo zadnje skupno srečanje na nastopu, kar je še en dokaz, da meje, pa četudi so le občinske, pri pesmi nimajo kaj iskati.

TM

Prvi koraki Društva žena in deklet so bili uspešni...

V prvih mesecih tega leta, so se kar vrstili občni zbori mnogih društev, ki delujejo v občini Hajdina. Tudi hajdinske žene in dekleta smo upihnile prvo svečko, kot nam je v pozdravnem govoru dejala predsednica Društva gospodinj Draženci, Zdenka Godec, ki se je med mnogimi gosti tudi odzvala našemu vabilu.

Na tečaju ročnih del je bilo vedno toliko udeleženk, kot na sliki ob zaključku (Posnetek: S. Brodnjak)

Kar ne moremo verjeti, da je od 5. 3. 1999, ko je bil ustanovni občni zbor, minilo že eno leto. S takšno zavzetostjo smo načrtovale in izvajale naše delo, da je čas neopazno hitel mimo. Vse skupaj smo se v tem obdobju veliko naučile, tako na predavanjih, kot tudi pri nabiranju izkušenj ob samih organizacijskih nalogah. Ponosne smo, da je v društvo sedaj včlanjenih že

134 žena in deklet iz obeh Hajdin, Skorbe in Slovenje vasi. Pravijo, da je prijateljstvo nekaj, kar je marsikje že pozabljeno, četudi pomeni trdno nevidno vez med ljudmi. To o pozabljanju za naše društvo gotovo ne drži. Mnoge smo postale prijateljice ali vsaj dobre znanke, ki se družimo tudi v prostem času. Naš cilj je kvalitetnejši način življenja in boljši medsebojni odnosi. Med najpomembnejše dosežke gotovo šteje mo organizacijo tečaja ročnih del, ki je pritegnil 25 udeleženk, ki so, ob strokovnem vodenju gospe Marije Tomše z Vidma, ustvarile nekaj čudovitih izdelkov. Tri mesece smo ob večerih zahajale v telovadnico OŠ Hajdina, kjer smo skrbele za zdrav duh v zdravem telesu. Ob zaključku smo se odločile, da bo ob sredah do nadaljnega potekala telovadba za vse tiste, ki bi želele z njo nadaljevati, ne glede na to, iz katere vasi prihajajo. V program dela za naprej pa smo si zadale tudi obiskovanje bolnih in osamljenih. Po predavanju ginekologinje dr. Tatjane Kolar – o ženskih težavah načrtujemo predavanje dr. Živana Vrabla, z naslovom Epidemija bolečine v križu. O prehrani nosečnice in doječe matere, o vedno večjem pomenu dojenja in pravilni prehrani otroka bo mladim in bodočim mamamicam, pa tudi babicam, spregovorila pediatriinja, dr. Tončka Potočnikova.

Kuharski del izobraževanja bo potekal v Skorbi, ko bomo pripravljale sladkovodne in morske ribe. Razmišljamo o spomladanski ekskurziji, organizirale bomo obisk vsaj ene kulturne prireditve ali morda gledališke predstave ... Vedno bomo poskušale najti kaj zanimivega. Rade bomo upoštevale vaše pobude in predloge. Pridružite se nam!

Frančka Carlt

Aktivnosti v Društvu žena Hajdoš

Zimski čas, ki ga radi imenujemo tudi čas počitka, se po malem izteka. A za Društvo žena Hajdoš so tudi zimski meseci potekali zelo delovno. V svojo kroniko smo si zapisale naslednje aktivnosti:

- Nepozabni izlet v prestolnico naše sosede – na ogled predprazničnega božičnega Dunaja. Udeležba je bila velika, vzdušje na resnično enkratnem izletu pa tako, da bi ga z veseljem še kdaj ponovile.

- Ob zimskih večerih smo članice poskrbele za obogatitev znanja v kuharskih in pekovskih veščinah. V kuhinji GD v Hajdošah (kar so nam omogočili gasilci in za kar se jim zelo zahvaljujemo) smo pripravile nekaj že pozabljenih domačih jedi in z njimi popestrile naše jedilnike.

- Organizirale smo tudi predavanje o prvi pomoči, zavedamo se namreč, da preventiva, oziroma hitra in pravilna pomoč marsikdaj prepreči hude posledice.

- Nadvse dobro je bila obiskana telovadba v OŠ Hajdina, za kar se obojim, občini in vodstvu šole zelo zahvaljujemo. Z različnimi razgibalnimi vajami smo poskrbele za zdravo življenje tudi v zimskem času, ko sicer nismo preveč telesno aktivne.

- V Gostilni Čelan v Slovenji vasi smo organizirale praznovanje materinskega dne. Za dobro počutje vseh na fotografiji so poskrbele recitatorka Maja, pevke Gmajnarice iz Hajdoš in naša prizadevna harmonikarica.

- Rade priskočimo na pomoč ob prireditvah, ki jih organizira vaški odbor ali gasilci, saj se zavedamo, da je moč le v slogi.

V začetku leta 2000 smo društvo tudi uradno registrirale. Spoznali nas boste po zaščitnem znaku – vrtnici, na katerega smo zelo ponosne. Naša predsednica je Anica Žumer, ki ima že spet nove zamisli, kako bomo preživele letošnje leto. Čaka nas veliko aktivnosti na vseh področjih, predvsem pa veselega in pristnega druženja ter sodelovanja z vsemi ostalimi društvi na območju naše občine, pa tudi širše.

Anica Vidovič

Materinski dan po hajdoško v Slovenji vasi

Predstavitev Društva žena in deklet Gerečja vas

Društvo žena in deklet je mlado društvo, saj je bilo ustanovljeno letos, 13. januarja, ko smo imele ustanovni občni zbor. Takrat se nas je zbralo 37, danes pa društvo šteje že 52 članic. Na občnem zboru smo sklenile, da se bomo dobivale vsak prvi četrtek v mesecu v gasilskem domu. Sprejele smo tudi okvirni plan dela. Z anketiranjem smo ugotovile, da so članice zainteresirane predvsem za kuharske tečaje, ročna dela, izdelavo aranžmajev, zdravniška predavanja, izlete, skratka želijo si druženja in več znanja.

Sedaj smo v fazi registracije društva, imamo svoj znak – sončnico, ki simbolizira svetlobo, življenje, hrano – k čemur teži tudi naše društvo.

Prvi četrtek v aprilu je bil namenjen barvanju pisank. Naše izdelke lahko vidite tudi na naslovnici. (Posnetek: S. Brodnjak)

Ob dnevu žena smo se odpeljale na prvo skupno ekskurzijo na Dolenjsko in v Belo krajino. Seveda je potrebno omeniti, da sta nam takoj priskočila na pomoč naš vaški odbor in občina Hajdina, ki sta finančno podprla naš prvi projekt. Potovanje je pripravila TA Kurent iz Ptuja.

Prvi postanek je bil pri Isteničevih na Bizeljskem, kjer smo si ogledale proizvodnjo domačih penečih vin in jih seveda tudi poskusile. Nato nas je pot vodila dalje čez Dolenjsko skozi Novo mesto v Metliko, središče Bele krajine, kjer smo pogledale v trgovino Beti, v Purgah smo pokušale domačo medico in med ter si ogledale domačo obrt – od ročnega tkanja lanu, do izdelave znanih belokranjskih pisanic. V Vinici smo obiskale rojstno hišo Otona Župančiča, nato pa že malce utrujene in tudi hrane potrebne, prispele v prijetno zidanico sredi semiških vinogradov. Tu sta nas pričakala prijetna gospodinja z odličnim kosilom ter vesel harmonikar. Ko je ta raztegnil svoj meh, so nas zasrbele pete. Kljub utrujenosti smo se zavrtele in ob harmoniki tudi ubrano zapele. Prijetno popoldne se je prevesilo v večer in potrebno je bilo kreniti proti domu. V avtobusu smo zapele, predvsem pa smo se do solz nasmejale šalam naših članic.

Na koncu našega prvega izleta smo ugotovile, da nam je bilo lepo in da si še želimo veliko takšnih zanimivih in poučnih druženj.

Ob spoznanju, da smo začele uspešno, se z veliko optimizma in veselja pripravljamo na nove izzive in si želimo, da bi se po vsakem skupnem srečanju vračale domov polne znanja, novih izkušenj in lepih spominov.

Anica Drevenšek

SDS – uspešni v letu 1999

Še smejeji plani za leto 2000

V mesecu marcu 2000 smo imeli 1. letno konferenco OO SDS Hajdina. Pregled preteklega dela je pokazal, da smo lahko z rezultati zadovoljni, ne sme pa nas to uspavati, saj nas letos čakajo kar zahtevne naloge.

Naši štirje občinski svetniki (med njimi tudi podžupan) ter predsednik nadzornega odbora dobro sodelujejo s koalicijskim partnerjem SLS na občinski ravni. Pred vsako sejo predelamo gradivo na IO OO SDS, skupaj s svetniki naše stranke. Tako lažje in bolj strokovno zavzamemo skupna stališča. Posebno zahteven je bil rebalans plana za leto '99 in osnutek plana za leto 2000. V maju '99 smo se udeležili 5. kongresa v Portorožu.

Novembra lani smo bili na konferenci SDS v Mariboru, kjer je bilo sprejetih veliko pomembnih resolucij. Sodelovali smo v akciji 20.000. član SDS, kjer smo v naši OO povečali članstvo za več kot 80%. To se čuti tudi navzven, saj nas ljudje vedno bolj poznajo. V tej akciji smo zasedli drugo mesto med občinskimi odbori. Za boljše družabnost smo organizirali kosanjev piknik, ki so se ga udeležili tudi občinski svetniki in župan. V novembru smo imeli izredno konferenco, saj smo se morali reorganizirati v skladu s Statutom stranke in tudi kadrovsko dopolniti. Naša dva člana (na sliki) sta dobila srebrni vrtnici, ki sta zelo visoki strankarski priznanji.

Kakšni so naši načrti za letos? Na letošnji ustanovni skupščini v mesecu marcu smo ustanovili Socialdemokratsko mladino Hajdine. V aprilu so bile prve volitve v Kmetijsko gospodarsko zbornico, kjer ima SDS preko Kmečke zveze (gibanje za razvoj podeželja) svojo volilno listo. Vključili se bomo v aktivnejše širjenje našega članstva tudi med kmečkim prebivalstvom, saj v naši stranki deluje Kmečki forum. Priznanje bo dobil član, ki bo pridobil

največ novih članov. Organizirali bomo vsaj eno problematiko okroglo mizo v preddopustniškem času o eni izmed perečih tem v naši občini. Naša stranka je dala pobudo, da naj Občinski svet občine Hajdina pri Ministrstvu za okolje in prostor pridobi rezultate vpliva na naše okolje ob zagonu sežigalnice v Kidričevem. V primeru, da bo naše okolje ekološko obremenjeno, se naj o tem izrečejo tudi občani. Tudi letos bomo imeli kosanjev piknik v eni izmed občinskih vasi, ki bi naj postal tradicionalen. Skupaj z ostalimi strankami v koaliciji Slovenija se bomo aktivno vključili v jesenske državnozborske volitve. Poskušali si bomo poiskati stalni strankarski prostor. Potrudili se bomo za boljši jutri.

IO OO SDS Hajdina

Prejemnika visokih strankarskih priznanj, Anton Cestnik in Stefan Kirbiš

Gasilci so naredili obračun svojega dela

Požari, prometne in druge nesreče na našem območju žal niso redek pojav. Če nismo v njih udeleženi sami ali pa nekdo iz naše bližine, o njih vse premalo razmišljamo. A "po toči zvoniti je prepozno," pravi stara ljudska modrost, zato posvečamo nekaj prostora tistim, ki se tega vedno zavedajo. "Bolje preprečiti, kot gasiti," trdijo gasilci, zato namenjamo njihovi humani preventivni dejavnosti posebno pozornost.

12. 2. 2000 je imelo **PGD SLOVENJA VAS** SVOJ 29. redni občni zbor, na katerem so v kulturnem programu zapeli pevci Društva upokojencev Hajdina. Med številnimi zbranimi člani in gosti so bili tudi: župan občine Hajdina Radoslav Simonič, podpredsednik GZMO Ptuj Franc Vogrinec, podpoveljnik GZMO Ptuj Jože Pavlinek, podpoveljnik občinskega gasilskega poveljstva Hajdina Rado Auer, svetnik občine Hajdina iz Slovenje vasi Ignac Skaza, predsednica Rdečega križa Hajdina Anica Čumer, predstavniki NK Slovenje vas, predstavniki PGD Hajdina, Hajdoše, Gerečja vas, Draženci, Turnišče, Zlatoličje in Starše. Delovni predsednik Janez Markovič je zelo dobro, hitro in po pravilih vodil uradni del občnega zbora, ki je kot najvišji organ potrdil poročila predsednika, poveljnika, tajnika, računovodje in nadzornega sveta.

Vsi so pozorno prisluhnili besedam predsednika o aktivnostih ob največji pridobitvi društva v letu 1999 – novem gasilskem avtomobilu. Zahvalil se je vsem vaščanom Slovenje vasi, ki so za novi avtomobil zbrali čez 2 milijona tolarjev. Znatno delež je prispevala tudi občina Hajdina oziroma občinsko gasilsko poveljstvo – 3,5 milijona tolarjev, brez katerih v društvu ne bi zmogli investicije, vredne 7,3 milijona SIT. Povedal je, da so na koncu leta našli še nekaj sredstev in uredili centralno kurjavo v garaži in sejni sobi, ki jo je brezplačno montiral Franc Murko iz Slovenje vasi.

Z minuto molka smo počastili spomin na lani umrlo člana našega društva Franca Sagadina in ätefana Kurnika.

Poveljnik je v svojem poročilo najprej opisal požarni okoliš, ki ga pokriva PGD Slovenje vas. Poudaril je, da v letu 1999 ni bilo nobenega požara. Našel je vso novo opremo, ki smo jo v društvu pridobili. Novo gasilsko vozilo znamke IVECO ima pomembno prednost v tem, da ima cisterno za 600 litrov vode, visokotlačno črpalko, elektroagregat... »lani društva so se seznanili s potekom vaj in prireditvev, ki so se jih udeleževali. Iz tajniškega poročila smo razbrali, da je bilo v letu dni 10 sestankov in 4 delovne akcije pa tudi precej administrativnih opravil. Računovodja je poročal o pritokih in odtokih denarnih sredstev, saj se je na žiro računu nateklo kar 7.944.133,00 SIT. Vsem se je zahvalil za finančno podporo ob nakupu novega gasilskega avtomobila in tudi za prispevke za novoletne koledarje.

Nadzorni odbor je ugotovil, da je bilo finančno poslovanje društva v skladu s predpisi.

Vsi razpravljavci so PGD Slovenje vas čestitali ob doseženih uspehih v letu 1999. Zaželeli so nam čim manj oziroma nič požarov ter še veliko uspehov in sodelovanja v letu 2000.

Novo gasilsko vozilo je v ponos vsem gasilcem in celotni Slovenji vasi.

V nadaljevanju je občni zbor izvolil predstavnika za občni zbor GZMO Ptuj, izvolil nove člane v UO in potrdil načrt dela ter finančni plan za leto 2000. Sprejeli smo novega člana Srečka Sagadina ter izročili republiško priznanje Mirku Pletersku, občinsko Danilu Fureku ter podelili zahvalo PGD Slovenje vas Francu Murku za brezplačno montažo centralne kurjave.

Tako poroča iz Slovenje vasi njihov predsednik Damjan Pletershek. V uredniškem odboru pa smo zbrali informacije tudi o ostalih društvih.

29. januarja 2000 se je 46. občni zbor **PGD HAJDOŠE** začel s pesmijo domačega Moškega pevskega zbora. Predsednik Ivo Glažar in poveljnik Janko Žumer sta v poročilih omenila toliko opravljenih dejavnosti, da so se prisotni upravičeno spraševali, kdaj neki so vse to zmogli storiti. Članice so osvojile prvo mesto za pokal GZS in s tem dosegle normo za uvrstitev na državno gasilsko tekmovanje. Veterani so svojo prvo tekmovalno leto zaključili s prvim mestom na regijskem tekmovanju v Bukovcih in si zagotovili nastop na državnem tekmovanju, ki bo 30. 6. in 1. 7. 2000 v Mariboru. Članice in člani so se udeleževali izobraževanja, ki je potekalo v društvu in tudi izven njega. Skrbeli so za urejenost gasilskega doma in njegove okolice ter vztrajno razmišljali tudi o načrtih za v bodoče, o čemer pa boste lahko več prebrali v eni naslednjih številčk Hajdinčana.

5. 2. 2000 je najmlajše PGD v občini Hajdina, **DRAŽENCI**, pripravilo svoj 15. občni zbor. Imajo večino mladih članov, tako kot je mlad tudi njihov poveljnik Robi Lah. Predsednik Karel Furek je s ponosom pričel občni zbor, ki je tokrat potekal v lepo prenovljeni dvorani Vaškega doma, katere del je namenjen tudi gasilcem. Dobro sodelovanje je društvu zaželel tudi predsednik vaške skupnosti Ivo Rajh, delo društva pa je pohvalil predstavnik gasilske zveze Mestne občine Ptuj Janko Žumer.

Istega dne so na 88. občnem zboru svoje delo pregledali tudi člani **PGD HAJDINA**. Predsednik Franci Vogrinec je poudaril, da je bila glavna skrb posvečena obnovitvenim delom na gasilskem domu in napeljavi centralnega ogrevanja. Pri tem niso pozabili na tehniko, ki po besedah predsednika dosega že človeško polnoletnost, zato bi bilo nujno potrebno posodobiti vozni park. Poveljnik Rado Auer je z vidnim zadovoljstvom ugotovil, da v preteklem letu ni bilo požarov, ki jim ne bi bili kos. 11 mladih fantov je uspešno opravilo izpit za gasilca, zato za podmladek ni bojazni. Letos se bodo vključili v vse aktivnosti, ki bodo potekale ob 130-letnici gasilstva na Ptuj. Prvič v vsej zgodovini hajdinskega gasilstva pa se lahko pohvalijo tudi z dejstvom, da iz njihovih vrst izhaja tudi predsednik Gasilske zveze Ptuj, to je njihov predsednik društva, Franci Vogrinec. Na občnem zboru so sprejeli obsežen program dela, zato jim želimo vso srečo pri njegovi realizaciji.

Kot zadnji v občini Hajdina so svoj obračun dela opravili gasilci **PGD GEREČJA VAS**. Zbrali so se 26. februarja. Predsednik Martin Kaisersberger je poročal, da so člani društva za obnovo dvorane in garaže prispevali več kot 450 ur prostovoljnega dela. Poveljnik Mirko Zupanič pa je s ponosom povedal, da ima društvo novo avto-prikolico z vsem potrebnim gasilskim orodjem, ki je stala 1.200.000 tolarjev. Letos bodo z obnovo nadaljevali, s pomočjo občine pa si želijo v domu napeljati centralno ogrevanje Svečano je bilo tudi ob podelitvi priznanj in odlikovanj, saj sta Štefan Koren in Silvo Žitnik dobila priznanji in znački za 50 let dela v društvu, za 60-letno zvestobo pa so se s priznanjem in značko oddolžili tudi Janezu Turnišku.

Svečanosti so povsod zaključili tako, kot se za vsa omenjena društva spodobi, z družabnim srečanjem članov, njihovih najbližjih in gostov. Nasvidenje ob letu!

Metka Vidovič

Najuspešnejši športniki občine Hajdina za leto 1999

Športna zveza Hajdina je v petek, 4. februarja 2000, v Prosvetni dvorani na Hajdini prvič organizirala prireditev "Najuspešnejši športniki občine Hajdina za leto 1999". Na njej sta župan Radoslav Simonič in predsednik Športne zveze Hajdina, Stanko Glažar podelila priznanja najzaslužnejšim športnim delavcem v posameznih športnih društvih, priznanja najboljšim na področju šolskega športa, kipec nogometaša z žogo za najuspešnejšega posameznika v športnih društvih in pa pokali za najboljše uvrščene nogometne ekipe občine Hajdina po posameznih starostnih kategorijah.

Priznanja za najzaslužnejše športne delavce v posameznih športnih društvih so prejeli:

Franc BRODNJAK, član Športnega društva Hajdina, ki že skoraj 25 let skrbi za nemoteno delo kluba kot njegov tajnik;

Slavko BURJAN, član Športnega društva Hajdoše, eden od ustanoviteljev SD Hajdoše, ki je imel tudi pomembno vlogo pri postavljanju temeljev razvoja športa v Hajdošah;

Janko LEIJAK, član Športnega društva Skorba, ki je bil med glavnimi pobudniki za ustanovitev SD Skorba in hkrati tudi njegov prvi predsednik.

Posebno priznanje si je zaslužil tudi najstarejši udeleženec veteranskega turnirja v malem nogometu ob prvem občinskem prazniku, **Janko STREHER**, ki je v lanskem letu dopolnil 70. let. Čestitke veljajo seveda tudi za visok življenjski jubilej.

Priznanja za najuspešnejše na področju šolskega športa v letu 1999 so prejeli:

TAMARA KOROŠEC, za 5. mesto na medobčinskem atletskem dvoranskem prvenstvu v teku na 400 m;

NATAŠA VALH, za 5. mesto na medobčinskem atletskem dvoranskem prvenstvu v teku na 400 m;

ŠTEFAN MLINARIČ, za 5. mesto na medobčinskem atletskem dvoranskem prvenstvu v teku na 400 m;

TOMAŽ PETEK, za 5. mesto na medobčinskem atletskem prvenstvu v krosu;

TANJA FUREK, za 4. mesto na medobčinskem atletskem prvenstvu v metanju težke žoge;

MARKO DREVENŠEK, za 4. mesto na medobčinskem atletskem prvenstvu v krosu;

SANDRA KISELAK, za 1. mesto na medobčinskem atletskem dvoranskem prvenstvu v teku na 30 m;

NINA METLIČAR, za 1. mesto na medobčinskem atletskem prvenstvu v krosu;

UROŠ GOJKOVIČ, za 8. mesto na državnem prvenstvu v plavanju;

IVANA FEKONJA, za 1. mesto na državnem prvenstvu v gimnastici;

EKIPA MALEGA NOGOMETA OŠ HAJDINA, za 1. mesto na področnem tekmovanju.

Osrednja podelitev prireditve pa je zajemala najboljše posameznike v športnih društvih in pa najboljše uvrščene nogometne ekipe občine Hajdina po posameznih starostnih kategorijah.

V konkurenci posameznikov je prejel kipec nogometaša z žogo **PETER KAUCIČIČ**, ki si ga je pošteno zaslužil, ko je v lanski sezoni dosegel za nogometni klub Gerečja vas kar 15 zadetkov, kar mu je hkrati tudi prineslo naslov najboljšega strelca 3. slovenske nogometne lige – severna skupina.

Med ekipami so prejeli pokale:

- v kategoriji mlajših dečkov (selekcije od 10 do 12 let): **NK Gerečja vas**;
- v kategoriji starejših dečkov (selekcije od 12 do 14 let): **NK Hajdina**;
- v kategoriji kadetov (selekcije od 14 do 16 let): **NK Hajdina**;
- v kategoriji mladincev (selekcije od 16 do 18 let): **NK Slovenja vas**;
- v kategoriji članov: **NK Hajdina**.

Prireditev, na kateri je poleg drugih gostov prisostvoval tudi župan občine Hajdina, so z lepo izvedenimi glasbenimi točkami popestrile Donja, Katja in Dunja. Radoslav Simonič je v svojem govoru poudaril namen prireditve, obenem pa tudi čestital vsem nagrajencem.

Igralec NK Gerečja vas, Peter Kaučič, si je kipec nogometaša z žogo prislužil kot najboljši posameznik v športnih društvih občine Hajdina, saj je bil najboljši strelec v III. SNL – severna skupina. (Posnetek: S. Brodnjak)

V Športni zvezi Hajdina upamo, da bo ta prireditev postala tradicionalna, morda v prihodnje še na višjem organizacijskem nivoju in hkrati tudi boljše obiskana. Iskreno čestitamo vsem prejemnikom priznanj ter pokalov in upamo, da jih bodo le-ta dodatno spodbudila k še boljšim dosežkom v prihodnje. Obenem se zahvaljujemo tudi vsem ostalim, ki priznanj sicer niso prejeli, je pa njihovo udejstvovanje v različnih športnih krogih prav tako zelo pomembno za razvoj športa v občini Hajdina.

Sandi Mertelj, tajnik Športne zveze Hajdina

Enkrat za trikrat

Hajdinski upokojenci smo, kot vsako leto, tudi letos dostojno proslavili marčevska ženska praznika. Za svoje članice smo na pustni torek, 7. marca, priredili srečanje v Domu krajanov v Skorbi. Zbralo se nas je skoraj 100 udeležencev, ki smo prisluhnili predsedniku Zvonku Čerčku. Za kulturni program je poskrbel predsednik KD Skorba in član UO društva upokojencev, Ivan Ogrinc. Zapeli smo pevci moškega okteta, ljudske pevke iz Skorbe in Hajdine ter moški pevski zbor. S prisrčnim aplavzom so bile nagrajene pesmi Rezike Filipaja, posvečene materi in ženi, vse udeležence srečanja pa so bile obdarjene s cvetočo primulo, ki jih bo še dolgo spominjala na letošnji dan žena in materinski dan. (Maks Kampf – Posnetek: Z. Čerček)

Za dobro voljo in ples je skrbel Štajerski obmejni trio, ki pa je zaradi "višje sile" moral ob polnoči prenehati z igranjem. Mi pa s plesom.

Skupina "Koranti Hajdina" uspešno pregnala zimo

Začelo se je v začetku lanskega leta, ko na Hajdini še ni bilo kake organizirane skupine korantov. Pobuda je prišla od posameznikov, ki so že imeli korantovo opravo in so si zaželeli skupnega delovanja ter nastopanja. Skupina koranti (hajdinski so pernati) je bila potem kaj hitro ustanovljena, priključili so jo KPD Staneta Petroviča Hajdina in po svečnici so fantje že pričeli opravljati svoje poslanstvo.

Vodja korantove skupine **Boris Bušljeta** je povedal, da so hodili prej bolj neorganizirano po krajih zdajšnje hajdinske občine in okolice, zdaj je pa to vse drugače. Skupina šteje že 25 članov (vmes je tudi eno dekle), prepričani pa so, da se bo to število že prihodnje leto povečalo za kakega novega člana.

In kako je bilo letos?

Boris Bušljeta pravi, da so uspešno pregnali zimo. To se seveda za korante spodobi.

Najprej so se odpravili po domačih vaseh, potem jih je pot zanesla še v Lovrenc, Turnišče, Zlatoličje, Cirkovce, Zgornje in Spodnje Jablane. Udeležili so se 40. jubilejne mednarodne povorke na Ptuju in srečanja korantu podobnih likov iz Evrope, povabili pa so jih tudi na "fašenke" po drugih občinah. Predstavili so se v Mariboru, Kamniku, na Bledu, nastopili v povorki na "fašenku" v Vidmu in v šotoru v Lancovi vasi. "Strica Pusta" so pokopali v ptujskem šotoru, zadnji nastop in pokop Pusta pa so opravili v Dobovi pri Krškem.

Medtem so si hajdinski koranti že dodobra odpočili. Vsak svojo vlogo so odigrali še v domačih društvih (posebej v kulturnem, pri gledališki skupini), do prihodnjega leta pa si bodo poskušali nabrati kar največ moči in sredstev, ki jih skupina potrebuje za uspešno delovanje.

Bušljeta je še dejal, da že dobivajo povabila za sodelovanje in

nastopanje, upajo pa, da se bodo lahko v prihodnje predstavili še v družbi katere od folklornih skupin, ko bo le-ta na kakšnem gostovanju. Do novega pusta je še daleč, zato bi se hajdinski koranti radi za vso dosedanjo pomoč in podporo zahvalili vsem sponzorjem ter donatorjem, še posebej pa občini Hajdina in PGD Hajdina za uporabo prostorov.

Posebej hvala: Arte d.o.o., Prevoznikstvu Sonja, Okrepčevalnici Dalmacija, podjetju Diamantno rezanje – vrtanje betona Gerečnik, Cvetličarni Vesna, podjetju Avtoprevoznikstvo in gradbena mehanizacija Vrbnjak, Avtošoli Šic, Zlatarstvu Ogrizek, Okrepčevalnici in avtopralnici Raj, Baru Jožica, Baru Tigra, podjetju Kemovod, družini Vrbnjak (simpatizerji), lepa hvala pa tudi hajdinskemu župniku, občini Hajdina in PGD Hajdina.

TM

Pokazali in predstavili so se marsikje.

(Posnetek: T. Mohorko)

DRAŽENČAN

Terezija Golob

DRAŽENCI

*Draženci so lepa, razvejana vas,
s slamo krite stare hiše je zamenjal čas,
ostal na slikah je le spomin,
da pomnila jih bosta hči in sin.
Na sredi vasi je lipica,
okrog nje klopi in mizica,
bila je fantom hladna senčica,
njih pesem se je daleč slišala.
Ob lipi kapela Marijina,
Mati božja roki sklenjeni ima,
popotnik naj se tu ustavi
in jo z molitvijo pozdravi.
Vsem v ponos je naša vas,
saj ni je še uničil čas,
mnogi ljudje k nam hitijo
in nad spremembami strmiijo.
Kapela, trgovina in gostišče,
vsak nekaj zase si poišče,
obiskovalec dobrodošel je povsod,
naj kmet bo, delavec ali gospod.
Ko gost iz Dražencev odhaja,
občutkov sto se mu poraja,
a trdno sklence vsakokrat,
da k nam bo vedno prišel rad.*

Foto: D. Kolarič

Draženci včeraj, danes, jutri...

Če ne bi bilo preteklosti, ne bi bilo sedanjosti

Kot vsaka država, mesto, naselje ali vas imajo svojo zgodovino tudi Draženci, ki jih viri prvič omenjajo že v davnem letu 1237. Dr. Jože Koropec je v 5. Ptujskem zborniku v prispevku z naslovom Med Dravo in Dravinjo v 16. stoletju povzel zgodovino vasi Draženci, za katero je iz urbarjev razbral nekatera dejstva: "Ob koncu 15. stoletja so takratne oblasti skušale ugotoviti davčno moč prebivalstva, zato so morala zemljiška gospodstva spisati nove urbarje. Pred tem so bili urbarji le zasebna zadeva zemljiških gospodov, nastajali so po njihovi volji in potrebi."

Razberemo lahko: "da so bili Draženci pred letom 1530 obnovljeni kot nova vas 12 vurberskih, hrvatskih in domčarskih družin: Krabat (7), Krajner (2), Radič, Supalič, Šnajder. Leta 1530 so začeli oddajati pravdo po 10,5 srebrnikov, 6 škafov rži, 2 škafa ovsa, merco zdroba, 2 kuri, 15 jajc.

Leta 1542 je bilo tu 11 vurberskih družin na 2 kmetijah in 9 domcih – 2 kočarski, 6 srednjekmečkih, 3 velikokmečke: Krabat (7), Sibila, Supelič (2), Žunko. Vse so premogle skupaj 6 konj, posamezne do 10 govedi (6), svinj skorajda ne, drobnice do 40 (11)..." Zanimivi so priimki, ki so obstojali v letih od 1530 do 1600: Mlinarič, Sigačan, Simon, Veranič, Cipek, Iban, Jurko, Kroat, Kursner, Noniselič, Sigeša, Franko, Krajnc, Modrosič, Parišlak, Surše, Šerec, Tokovič, Verad, Vežjak, Vraučič, Gresec, Panič, Paranič, Šešgiš, Veliverič, Doklarič, Juro, Vstaric, Doglobič, Kunderk, Moderošič, Sodec, Vahič, Venko, Vurk.

Tako je bilo torej nekoč, v časih tlačanstva.

Vas Draženci je že v letu 1948 spadala k občini Hajdina; le-ta je takrat zajemala 15 vasi in je štela 3621 prebivalcev na površini 3702 ha. Ko je bilo v istem letu opravljeno ljudsko štetje, je bilo v Dražencih 414 prebivalcev. Pretežno kmetijsko področje je začelo dobivati prve obrtnike. Večina zaposlenih se je vozila na delo na Ptuj, pozneje tudi v

Kidričevo. Ko je v letu 1999 spet nastala občina Hajdina s sedmimi naselji, je eno izmed njih tudi vas Draženci, ki danes šteje 503 prebivalce.

Lepa in prijazna vas leži v jugovzhodnem delu Dravskega polja, večina na trasi jugozahodno od glavne ceste Ptuj-Macelj, z nadmorsko višino 234 m. Draženci strokovno opisujejo kot obcestno dvovrstno vas z enakomerno razporejenimi hišami na terasi, ki se vleče od Zgornje Hajdine v smeri proti Vidmu. Tod pelje več krajevnih cest, ki imajo priključek na cesto Ptuj-Rogatec. Posamezne dele vasi so poimenovali: vas, gmajna ali center vasi, Koče in Habrič. Na zahodni strani naselja je bilo odkritih več rimskih grobov, vzhodno od križišča cest v "Novi vesi" pa rimska stavba in cesta proti Tržcu. (Nova ves v Dražencih ni poznana, o njej piše le v Krajevnem leksikonu iz leta 1980. Tam pa sem zasledila tudi podatek, da sta bila v Dražencih nekoč doma Martin Vnuk (1845-1930), neumoren amater-arheolog in Anton Pesek (1879-1955), gospodarstvenik, založnik in politični delavec, ki je s svojimi prispevki zalagal slovenske knjižne novosti in več listov.

Naselje obdajajo njive z rodovitno prstjo, ki zavzemajo 60% vseh površin, na katerih uspevajo v glavnem poljščine kot koruza, pšenica, krompir, ajda, ki dajejo tržne presečke. Pomembne dohodke dajejo tudi govedoreja, prašičereja in perutninarstvo. Pri hišah raste brajda s samorodno trto, imenovano gemaj, ki daje črno in gosto vino. V bližini so manjši gozdovi, kjer je največ borovih dreves, nekaj pa tudi hrasta in akacije. V njih so bogata lovišča divjadi, od zajcev, fazanov, jerebic, prepelic in divjih rac.

V neposredni bližini strnjenege dela vasi sta Farma prašičev in Tovarna močnih krmil, ki sta v lasti Kmetijskega kombinata, d.d. Ptuj, ki je tudi sicer še lastnik precejšnjega dela zemljišč.

V zadnjem času je narastlo število samostojnih podjetnikov, od žage, zemeljskih strojnih del, avtoprevoznitva, storitev z kmetijsko mehanizacijo, avtomehaniških uslug, mizarstva, pleskarstva, svečarstva, gostinstva, izdelovanja vrečk, do trgovine, izdelave štampljk, in zavarovalniškega

zastopanja. Imajo tudi manjšo drevesnico, ki je kooperant Kmetijskega zavoda Maribor, Konjeniški klub, lahko pa se pohvalijo tudi z nekaj zelo napredno usmerjenimi kmetijami. Spoznala sem veliko prijaznih in marljivih vaščanov, med katerimi se vsakdo prijetno počuti. In imajo še nekaj, kar največ velja; obetajočo mladino, ki ima še kako dobre starše.

Če se vrnemo v leta po drugi svetovni vojni, je bilo v Dražencih, obmejni vasi hajdinske (nekaj časa tudi breške) občine, ki meji na jugu na videmsko, življenje zelo težko. Ni bilo elektrike, ne vodovoda, ceste so bile makadamske, hiše pokrite s slamo..., številčno velike družine z malo zaslužka, ki so ga redki zaposleni prinašali iz mesta, obrtnikov skoraj ni bilo...

Da je vas dobila današnjo podobo, je bilo potrebno ogromno pridnosti, odrekanj in skupnih prizadevanj, kdaj pa kdaj tudi hude krvi, ko vse ni šlo tako, kot bi si želeli. **Zahvala za takšen razvoj velja slahernemu od vaščanov, posebej pa tudi ljudem, ki so bili v posameznih obdobjih nosilci odgovornih in velikokrat zelo nevhvaležnih funkcij. Njihova vloga ne bo nikoli pozabljena.**

Povojna prenova vasi je tekla pod predsednikovanjem **Matevža Cestnika**, ki je leta 1974 prepustil to nalogo **Jožetu Šeguli**. Naslednji je bil **Stanko Tomanič**, za njim pa **Anton Cestnik ml.** Danes je predsednik vaškega odbora mladi **Ivo Rajh**. Vsi se zavedajo, da en sam ne more narediti nič. Vas je pretežni del časa spadala pod okrilje Hajdine, razen nekaj let, ko je bila v okviru občine Breg. Tudi šolski okoliš se je spremenil. V "stari Jugoslaviji" so namreč Draženčani obiskovali osnovno šolo na Hajdini, potem pa so bili določeni v breški okoliš, kamor spadajo še danes.

Današnja mlada generacija si le težko predstavlja, kako je ob pomanjkanju denarja in mehanizacije potekala elektrifikacija vasi, kako so slovesno predali svojemu namenu prve kilometre asfaltiranega cestišča, kako je bilo, ko so napeljali vodovod do poslednje hiše na Habriču, ko so priključili zadnji telefonski aparat. Le težko bodo razumeli, da je bilo takrat hudo za vse, tudi za tiste, ki so imeli kmetije. Imeli pa so neomajno voljo, voljo, ki je bila nalezljiva, ki so jo širile predvsem ženske in vaški gasilci. Ni bilo pomembno, da so delovali kot gasilska desetina Draženci pod okril-

Dom vaščanov je trenutno še brez obleke. Ob prvomajskem slavlju pa bo že vse drugače. (Posnetek: S. Brodnjak)

kapele so se večkrat zbrali domačini in gostje od drugod na vrtnih veselicah, katerih dohodek je bil namenjen novemu, velikemu domu vaščanov, ki so ga začeli graditi leta 1984. Še in še gibanic in kolačev kruha so spekle draženske gospodinje za te veselice... Dom vaščanov je danes ponos vseh Draženčanov. Vanj je vloženi nešteto ur prostovoljnega dela starih in mladih. Skoraj vsak, dela zmožen domačin, je dodal svoj delež. Tudi sosedje, Hajdinčani, so se izkazali. Tisti, ki so imeli svoje gozdove, so prispevali les za ostreže in ladijski pod, s čimer so materialno oplemenitili Dražencem pripadajoča sredstva iz krajevnega samoprispevka in morebitnih drugih virov. Gospodinje so pripravljale hrano za delavce, tudi pijača je bila iz domačih sodov... V letu 1999 so dvorano opremili z novimi stoli in mizami, zakurili centralno in sedaj se v njej kar naprej nekaj dogaja. Nazadnje je bilo prisrčno srečanje žena ob materinskem dnevu, pa nastop gostujoče dramske skupine iz Vitomarcev... V teh dneh izbirajo primerno barvo za fasado, v katero želijo obleči svoj dom še pred prazniki...

Z občino Hajdina so Draženci povezani preko petčlanskega vaškega odbora, ki mu predseduje **Ivo Rajh**, pomagajo pa **Dragica Polajžer, Saška Serec, Daniel Pavlica in Andrej Drevenšek**. Pri nastajanju strani o Dražencih pa sta se pridružila tudi **Zdenka Godec** iz Društva gospodinj in **Drago Furek** kot predsednik PGD.

"Naši načrti za prelomno leto 2000 so veliki in upamo, da jih bomo uspeli ob podpori mlade občine Hajdina uresničiti. Najprej bi želeli dokončati in urediti vaški dom. Čakanas fasada in pleskanje. Naše gospodinje pogrešajo kuhinjo z opremo, da bi dom končno lahko v celoti služil svojemu namenu. Seveda moramo kupiti tudi prte, kozarce in ostali drobni inventar. V vasi zelo potrebujemo avtobusno postajo. Kabelska televizija bi imela v Dražencih dovolj gledalcev, napeljava že obstoja, le priključiti se moramo nanjo. Pereč problem je, tako kot tudi v ostalih vaseh hajdinske občine, kanalizacija. Čaka nas dokončanje športnega parka v nekdanji jami. Radi bi uredili središče vasi, kjer bomo v spomladanskih mesecih okolju primerno pobarvali ekološki otok, zasadili bomo nova drevesa in cvetlične grede, postavili kozolec z imenom vasi, potrebno bo najti rešitev, kako izboljšati slabi pritisk vode v vodovodnih ceveh, prav tako nas čaka pregled in usposobitev hidrantskega omrežja, v gasilske prostore v domu moramo napeljati vodovodno in toplovodno instalacijo ter namestiti radiatorje... Prej kot karkoli drugega pa bo na vrsti spomladanska čistilna akcija, v katero želimo vključiti celotno vas in vsa društva", sta pripovedovala predsednik vaškega odbora **Ivo Rajh** in članica **Dragica Polajžer**, ki ocenjujeta, da enoletno sodelovanje z občino Hajdina daje dobre rezultate. Utemeljeno pričakujeta, da bo tudi vnaprej tako, kot si želijo.

Prepričana sem, da bodo z dogovarjanjem in načrtnim delom nadaljevali tako, da bodo uspeli uresničiti večino začrtanih nalog.

To je le utrinek iz večnosti. Ali nekaj koščic iz trdnega okostja draženskega žitja in bitja. Za kaj več pa se toplo priporočamo vsem, ki boste ob prebiranju teh zapisov dobili še kakšno idejo. Hvala vsem, ki sem Vas zmotila v Vašem ustvarjalnem življenju!

Silva Brodnjak

Leta 1977 so se Draženčani zbrali na slovesni otvoritvi starega doma vaščanov, ki je v resnici postal drugi dom vsem, ki so želeli za vas narediti karkoli dobrega. In tega ni bilo malo!

jem Gasilskega društva Hajdina, važno je bilo to, da se je nekaj dogajalo, kar je prinašalo vasi boljše življenje.

Večina sogovornikov, s katerimi sem se pogovarjala o njihovi vasi nekoč in danes, je menila, da je bila pomembna prelomnica v vasi uvedba krajevnega samoprispevka in odločitev za nakup zasebne hiše, ki so jo uredili kot Dom vaščanov. Takrat se je začelo spet razvijati družbeno in družabno življenje. Zaživel je pevski zbor, aktivna je bila mladina, v "škednju" so bile vaje dramske skupine, svoj prostor so našli gasilci in športniki ... Na prostoru okoli

Člani razširjenega uredniškega odbora Hajdinčana iz Dražencev

Praden boste začeli spoznavati Dražence, spoznajte razširjeni uredniški odbor, ki ga predstavljajo člani vaškega odbora in predsedniki društev na spodnji fotografiji. Predstavila jih bom tako po vrsti, kot so sedeli za mizo na naših dveh delovnih sestankih.

Ivo RAJH sodi med mlado generacijo Draženčanov, ki pa ima že kar veliko pokazati. Poklic oblikovalca kovin je zamenjal za gostinstvo in glede na to, da je na njihovem parkirišču vedno velik promet, lahko sklepamo, da se je prav odločil. Ko ni na terenu kot predsednik vaškega odbora, ko ni v svoji gostilni, ko ne kmetuje, ko ni v vinogradu, ko ni kot kurent v folklorni skupina Lancova vas, ko v sezoni ne sedi na katerem od svojih kombajnov, ko se ne ukvarja z družino, ko ne sestankuje pri gostinski sekciji Ptuj, kjer je podpredsednik..., vzame v roko puško in se odpravi v lovišča LD Leskovec. Tam si nabere novih moči in idej, ki mu jih zlepa ne zmanjka. Dan je zanj očitno prekratek.

Rojstvo vas ima nadvse rad, prav tako svoje sovaščane, zato se ne more strinjati s tem, da bi jih avtocesta odrezala od sedeža občine, cerkve in pokopališča. Mladi vaški odbor se izjemno trudi nadaljevati z delom tam, kjer so prenehali njihovi predhodniki. Prizadevajo si, da bo vas urejena na zunaj, pa tudi, da bodo Draženčani kot skupnost vedno bolj čutili pripadnost tej lepi avtohtoni vasi na robu hajdinske občine. Udeležba na različnih prireditvah, ki jih organizirajo v velikem, lepo urejenem vaškem domu, je priznanje tistim, ki se trudijo za napredek in vsestranski razvoj vasi. Z vzori bodo za seboj potegnili vedno več mladih, pa tudi tisti redki posamezniki, ki so morda še nezaupljivi, bodo sčasoma spoznali, da je moč edino v slogi.

"Kaj bi spremenil v Hajdinčanu? Naslov. Imamo sedem vasi in prav bi bilo, da bi bil naslov bolj nevtralen."

Mogoče Sedmerovaščan? (op. p.)

Daniel PAVLICA, absolvent Visoke upravne šole, je v vaškem odboru kot predsednik Športnega društva Draženci. Je član upravnega odbora Športne zvez Hajdina, aktiven pa je tudi v kulturnem društvu.

Ponosen je na to, da imajo v vasi največjo in najlepšo dvorano v občini, da imajo svoj športni park, ki ga bodo spomladi začeli urejati, da se jim odpirajo lepe možnosti za razvoj športno rekreativnih dejavnosti. "Bolj ljubiteljsko, kot zares, se ukvarjam z vrtnim kmetijstvom," je povedal o sebi in nadaljeval, da si zelo želi sožitja z novo nastalo občino, vendar se boji, da to z izgradnjo predvidene cestne

povezave ne bo mogoče, ker bo prišlo do grobega posega v naselje in naravno nasploh.

Zdenka GODEC je kot mlada, zaposlena žena in mati prisotna skoraj v vseh dejavnostih v vasi. Srečujemo jo na sestankih občinskega Odbora za varstvo okolja in prostora, je podpredsednica Kulturnega društva, v katerem je aktivna že vse od leta 1979, za seboj pa ima že eno leto nadvse uspešnega predsednikovanja Društvu gospodinj. "O čem bi rada seznanila občane občine Hajdina? O dobro obiskanih veselicah z družabnimi srečanji v centru vasi pred leti, ko smo goste od blizu in daleč postregli z

da je to potrebno. Ponosna je na vaški dom tako kot prav vsi člani vaškega odbora in upa, da bo lahko služil številnim prireditvam na občinski ravni, ne strinja pa se s tem, da bi cesta ponovno razpolovila Dražence tako, kot jih je pred 25 leti povezava Zagreb – Maribor. Vesela je vedno večjega sodelovanja med vami v občini Hajdina, rada hodi k telovadbi, kjer se srečuje z ženami in dekletki iz skoraj vseh vasi. Upa, da bo vaški odbor uspel uresničiti plan, ki si ga je začrtal za leto 2000 (o njem več v posebnem sestavku – op.p.).

Andrej DREVENŠEK je znan po tem, da se kot strojni tehnik ukvarja s

Vsem "sodelavcem" za pripravljenost in pomoč najlepša hvala! (Posnetek: S. Brodnjak)

domačimi gibanicami, ki so jih draženske gospodinjke pekle v krušnih pečeh, o današnjem domu vaščanov, ki sprejme približno 300 ljudi, o naših letošnjih treh devetdesetletnikih v vasi, ki bi vedeli povedati marsikaj zanimivega iz vaše preteklosti..." Želi si več družabnih srečanj, k čemur veliko prispevajo članice Društva gospodinj, ki si bodo v prihodnje, ko bodo začasno nehale hoditi množično na telovadbo v OŠ Hajdina, prizadevale tudi za ureditev vaškega okolja, za postavitev table z imenom vasi, z zasaditvijo gredic. Zdenkin dan ima verjetno res 48 ur, da poleg vsega naštetega najde še čas za sinova Aljaža in Matjaža, ki ju z možem rada popeljeta na izlete v naravo, v planine, na smučanje...

Dragica POLAJŽER, ki se je v Dražence primožila s Ptujске gore, je vzorna desna roka možu Viliju, priznanemu ptujskemu tiskarnarju. Tajnikuje v Društvu gospodinj, dela kot članica IO sindikata v obrti, rada pa pri-skoči na pomoč povsod, kjer oceni,

financami v gasilskem društvu, kate-rega član je že od leta 1984, od 1991. pa je blagajnik in član upravnega odbora. Ponosen je na svojo vas, ki se kljub majhnosti lahko pohvali z nekaj zelo aktivnimi društvi. Želi si še več sodelovanja vaščanov, saj se zaveda, da jim bo občina pomagala toliko bolj, kolikor si bodo tudi sami prizadevali za še boljše življenjske razmere in za izenačitev z ostalimi vasi v občini.

Saška SEREC, bodoča defektologinja, se že veseli trenutka, ko se bo lahko poslovila od našega glavnega mesta in se še bolj posvetila mladim sovaščanom, ki jim že sedaj žrtvuje večino svojega prostega časa. Pritegniti želi mladino od 7. razreda osnovne do vključno 2. letnika srednje šole. V njej se rojeva ogromno idej, ki jih je potrebno ustvarjalno izkoristiti. Kot predsednica Kulturnega društva bo to nedvomno poskusila, saj razmišlja o ustanovitvi otroškega gledališča. Lanske poletne počitnice so mladi Draženčani preživeli v mladinskih delav-

Kulturno društvo Draženci je staro že več kot pol stoletja

Prve zapiske iz kulturnega življenja Draženčanov je v kroniki KPD Stane Petrovič Hajdina zasedila Zdenka Godec. Lotila se je zbiranja materiala, pomagala si je s kroniko hajdinskega prosvetnega društva ter obiskala nekatere izmed najaktivnejših kulturnih delavcev iz preteklega obdobja.

Takšna je bila igralska zasedba v prvem odskem delu *Poslednji mož* leta 1948. Igralci so bili: Matevž Cestnik, Marija Rajh, Ljudmila Rajh, Dragica Drobnič, Alojz Kirbiš, Anton Čeh, Nežka Prelog, Stanko Osenjak, Marica Tomanič, Stanka Osenjak, Marija Vegan, Matilda Samprl in Jože Širec.

Že leta 1948 je domačin, lesostrugarski mojster Matevž Cestnik, ustanovil dramsko skupino. Uprizorjeno je bilo prvo odsko delo *Poslednji mož*. Režijo in glavno vlogo je prevzel kar sam, pa tudi vaje so potekale v njegovi delavnici. Med svojim delovanjem je pripravil za oder okrog 22 del, nekatera so odigrali tudi na prostem (spevoigra *Nezaželjeni zet*). Doma in drugod so nastopili skupno 365 krat. Kot zadnje so naštudirali veseloigro *Glavni dobitek*, ki pa takrat ni doživela svojega krsta. To je uspelo leta 1998 mlajši dramski skupini, ki je s tem izpolnila željo starejših igralcev.

Leta 1980 je bil na pobudo Alojza Kostanjevca in nekaterih domačinov ustanovljen Mešani pevski zbor Draženci, ki je pod vodstvom Jurija Čučka ponel ime naše vasi na vse revije pevskih zborov občine Ptuj in se udeleževal različnih kulturnih prireditev. Leta 1991 je zbor prejel Galusovo priznanje v okviru ZKO Ptuj. Žal je kmalu po tem prenehal delovati.

nica in to načrtujejo tudi za letos. Vmes je bila tudi organizacija kulturnega programa ob materinskem dnevu. Saška je bila glavna koordinatorka in povezovalka letošnje občinske proslave ob slovenskem kulturnem prazniku v vaškem domu v Dražencih. Želi si sodelovanja med vsemi vami hajdinske občine. Prepričana sem, da se ji bo to uresničilo. Zelo spoštuje starejše ljudi. In še nekaj mi je prišepnila. Mogoče ni več daleč trenutek, ko bodo Draženčani spet lahko prislunili svojemu pevskemu zboru, kot so že nekoč. Ko pa bodo vedno bogatejše kulturno in gospo-

darsko življenje lahko spremljali tudi na kabelski televiziji, pa bodo še posebej veseli, saj se zaradi obrobne lege vasi velikokrat počutijo odrinjene ne le na, ampak celo čez rob občine.

Karl FUREK se je v Dražence priženil in iz svoje rojstne vasi Zlatoličja s seboj prinesel veselje do gasilstva (ki je poleg službe njegov konjiček št. 1. že od leta 1952) in krvodajalstva. V mesecu marcu letos je že stotič daroval kri in z njo pomagal neznanu ali neznaniki, ki sta v življenjski nevarnosti. Na transfuzijskem oddelku v ptujski bolnišnici so mu ob tem humanem

Omeniti pa moramo tudi naše najmlajše Draženčane, ki že od leta 1979 z Zdenko Godec, Saško Serec in z ostalimi dekletki pripravljajo nastope in kulturne programe za praznike, kot so 8. marec, materinski dan, 1. maj, ...), ki so vedno zelo dobro obiskani.

28.5.1997 smo po nekajletnem kulturnem zatišju na pobudo Zdenke Godec in sodelavcev Andreja Kostanjevca ter Irene Cestnik ustanovili Kulturno društvo Draženci, ki ga je vodil predsednik Andrej Kostanjevec. Že maja smo povabili na I. kulturni večer Nonet iz Ptuja, Oktet KD Skorba, Kvartet 2 x 2 in glasbenika Marjana Hercoga, ki so s svojim programom poskrbeli za zagon delovanja našega novoustanovljenega društva. Iskati smo začeli nove člane in ustanovili 3 sekcije: pevsko s kvartetom 2x2, recitacijsko ter dramsko skupino, ki se je že istega leta predstavila na odru pod vodstvom režiserja Alojza Matjašiča z veseloigro "Glavni dobitek". Velika zahvala za izbiro igralcev in potrpežljivost pri delu z mladimi je namenjena režiserju Alojzu Matjašiču, ki je za nas žrtvoval ogromno svojega prostega časa in truda.

Zavedali smo se, da imamo veliko vaško dvorano, ki je ne smemo pustiti samevati. Hoteli smo ji vdahniti življenje, kar nam je že isto leto uspelo ob nesebični pomoči domačih pleskarjev, mizarjev, krojačev in drugih mojstrov. Našim prošnjam so z razumevanjem prislunili tudi sponzorji in dvorana je bila nared za prva srečanja in prireditve.

8. marca 1998 smo proslavili 50. obletnico dramske sekcije v Dražencih. Na ta dan smo v sliki in besedi predstavili vse pomembne dogodke iz kulturnega delovanja od leta 1948 - 1998. Pripravili smo kroniko o vseh bivših, še živečih igralcih in pevcih, ki smo jih povabili na našo slovesnost. Obletnico smo posebej proslavili s premiero veseloigre

Mešani pevski zbor Draženci pod dirigentskim vodstvom Jurija Čučka je zapel tudi leta 1982 na 8. reviji pevskih zborov občine Ptuj v Šolskem centru.

dejanju pripravili lep sprejem, ki se ga bo še dolgo spominjal. Kot predsednik najmlajšega Prostovoljnega gasilskega društva v občini Hajdina, ki je praznovalo 15. obletnico delovanja, je najbolj ponosen na podmladek, ki obeta, da bodo vnuki uresničili sanje svojih očetov, ki so se kot pobudniki gasilstva v vasi zbirali v prvem vaškem domu v Dražencih in načrtovali številne aktivnosti, s pomočjo katerih so zbirali denar za sofinasiranje gradnje doma vaščanov, v katerem imajo svoje lepe prostore tudi gasilci.

Silva Brodnjak

Tako so se po programu ob 1. maju leta 1980 pred "domačo kolarnico" zbrali draženski mladinci in pionirji, ki sta jih za nastop pripravili Milena Šterbal-Hrga in Zdenka Rajh-Godec.

"Glavni dobitek" v izvedbi gledališke skupine našega društva. Bili smo ponosni in veseli, ker je bilo to praznovanje zelo množično obiskano, družabno srečanje vaščanov pa se je zavleklo pozno v noč.

V našem društvu smo in bomo organizirali nastope ter prireditve z najmlajšimi za novoletne in za oba ženska praznika, nadaljujemo s kulturnimi večeri pevcev, v gledališki sezoni 1998/1999 pa smo se predstavili z veseligr "MAKSEK" pod vodstvom režiserja Alojza Matjašiča, s katero smo gostovali po raznih krajih...

Novembra leta 1999 mi je bilo zaupano vodenje Kulturnega društva, v katerem že vrsto let sodelujem z mladimi na področju kulture, večkrat pa tudi nastopam. Predstavili smo se na prireditvi "IZ MOŠTA VINO, PRIDI NA HAJDINO" kjer smo nastopali tudi že prejšnja leta. Z veseljem

Igralska zasedba, ki je v sezoni 1998/99 pod režiserskim vodstvom Alojza Matjašiča postavila na oder igro Maksek

smo se lotili priprav na organizacijo občinske prireditve v počastitev slovenskega kulturnega praznika, ki je bila 5. februarja.

Kvartet 2x2 KD Draženci se udeležuje vseh kulturnih prireditev v okviru občine in izven nje (ob 100-letnici odkritja obnovljenega Mitreja na Spodnji Hajdini, Martinovanje, srečanje pevske skupin...).

Recitacijska skupina je v času letnih počitnic na željo otrok pripravila zelo obiskane počitniške delavnice, na katerih smo izdelovali zanimive izdelke (slikanje na svilo, oblikovanje gline, športne aktivnosti...).

V smernicah za leto 2000 smo kot prvi večji projekt v mesecu maju predvideli regijski kviz "POKAŽI KAJ ZNAŠ", na katerem bodo sodelovala vsa kulturna društva v naši in tudi drugih občinah. Že sedaj vas nanj vladno vabimo. Pripravljamo se tudi na proslavo praznikov žensk, v poletnem času pa bomo nadaljevali s počitniškimi delavicami, sodelovali na občinskem prazniku, kulturnem večeru,

Kvartet 2x2 nikoli ne odkloni sodelovanja in za svoje neumorno kulturno poslanstvo vedno požanje zasluženi aplavz.

sledi pa še veseli december. Dramska sekcija se bo v začetku jeseni 2000 začela pripravljati na novo predstavo, udeleževali pa se bomo tudi na raznih revijah in kulturno-izobraževalnih programih.

Delovanje našega društva je velikokrat povezano s finančnimi težavami, zato si je potrebno pridobiti več sponzorjev, ki nam pomagajo v denarni ali materialni obliki. Vsem se iskreno zahvaljujemo.

Bučni aplavzi, topli stiski rok, predvsem pa zadovoljni in srečni obrazi odraslih ter otrok poplačajo trud in ogromno prostovoljnega časa vsem, ki se ukvarjamo z ljubiteljsko kulturo.

Predsednica KD Draženci, Saška Serec

Športno društvo Draženci Po malem nogometu še veliki

7. julija 1996 je bilo na občnem zboru v Domu vaščanov Draženci ustanovljeno Športno društvo Draženci, za predsednika pa izbran Daniel Pavlica. Nastanek društva je zelo pozitivno vplival na vse vaščane, saj je bilo to takrat še drugo društvo v vasi, sedaj pa imamo že štiri.

Interes za ustanovitev je bil že mnogo prej, saj smo v Dražencih že imeli nogometni klub, ki pa je leta 1987, ko je še nastopal v občinski ligi nogometa, prenehal obstajati. Nogometni klub Draženci je treniral in igral na igrišču v "draženski jami", ki pa je danes v zelo slabem stanju. Pravzaprav je celotna podoba te naše "jame" katastrofalna, saj je postala odlagališče za smeti iz sosednjih vasi. Odločili smo se, da temu naredimo konec in smo ustanovili šport-

no društvo, ki ima danes že 39 registriranih članov ter še mnogo več simpatizerjev.

Ko je društvo pričelo delovati, je bilo pred njim zelo veliko dela in en sam cilj – oživitev športnega življenja na vasi in ureditev športnega parka v "jami", ki bi naj postala vaški ponos, ne pa sramota. Začetna naloga, ureditev igrišča za mali nogomet, je za mlado društvo predstavljala velik zalogaj, zato je trajalo tri leta, da smo ta cilj tudi uresničili. Sedaj imamo eno najlepših igrišč v naši novi občini. Ker v Dražencih ne igramo samo nogometa, smo postavili na igrišču še dva koša in s tem omogočili rekreiranje tudi ljubiteljem košarke. Urejammo tudi okolico igrišča, vendar nam to najbolj ne uspeva, saj nam ljudje iz okoliških vasi redno dovažajo smeti in s tem uničujejo naš trud. Zato je

Prostovoljno gasilsko društvo Draženci

Začeli smo leta 1981 kot gasilska desetina Draženci, ki je nekaj let aktivno delovala v okrilju Prostovoljnega gasilskega društva Hajdina, potem pa smo leta 1986 postali samostojno društvo. Poleg skrbi za varovanje vaškega premoženja pred rdečim peteli-

nom smo si gasilci prizadevali tudi za to, da bi se v naši vasi življenje čim prej obrnilo na boljše.

Spomnim se, da smo se na prvi požar, ko je zagorelo pri Kostanjevčevih, peljali s fičkom in kar nekaj časa je trajalo, da smo si lahko kupili svoj gasilski avto. Prodalo nam ga je Gasilsko društvo Slovenja vas. Imamo nekaj pripomočkov za gašenje požara, vendar si želimo, da bi se lahko tehnično bolje opremili. Veseli smo, da je požarna osveščenost naših vaščanov visoka, a brez "orožja" smo v boju z ognjenimi zublji nemočni.

Ponosni smo na Dom vaščanov, ki je hkrati tudi drugi dom našega društva. Ocenjujemo, da je skoraj 70% Draženčanov povezanih z nami, kot aktivni, še bolj pa kot podporni člani. Vsi skupaj smo pošteno pljunili v roke v mnogih delovnih akcijah, ko je nastajal naš vaški dom. In še bo potrebno, saj imamo še precej načrtov. Našemu podmladku, ki pridno raste za nami in nadaljuje tradicijo svojih očetov in dedkov, moramo zagotoviti boljše pogoje za vaje in usposabljanje, kot smo jih imeli mi. To seveda še ne pomeni, da bo v njih vedno tudi toliko zanesenjaštva, kot ga je bilo med nami, starejšimi, ki smo pravzaprav iz nič začeli ustvarjati pogoje za delo gasilcev na vasi v tretjem tisočletju. A vzgledi vlečejo in upajmo, da bodo tudi naši nasledniki čutili svojo pripadnost naši humani organizaciji. Mlademu poveljniku Robiju Lahu želim, da bi svojo desetino kmalu lahko peljal na tekmovanja ali v akcijo z novim, sodobnim vozilom.

Karel Furek, predsednik PGD Draženci

Med sedanjim mladim rodом vam na fotografiji predstavljamo tiste, brez katerih bi v Domu vaščano v Dražencih še marsikaj manjkalo. Vedno so bili med prvimi, ko je bilo potrebno prijeti za delo ali organizirati ljudi. Drugi z leve proti desni je Jože Šegula, najstarejši draženski gasilec in zaslužen aktivist za mnoge delovne akcije v vasi in nekdanji Krajevni skupnosti Hajdina, Slavko Pesek, predsednik nadzornega odbora, Andrej Drevenšek, blagajnik, Karel Furek, predsednik, Jože Polajžer, član nadzornega odbora, Robi Lah, poveljnik in Jože Kostanjevec, prvi predsednik društva, ki pa stoji v zadnji vrsti, tretji z leve proti desni.

naš naslednji cilj ograditev celotne "jame", da bi onemogočili onesnaževanje naše okolice. Ob tej priložnosti se javno obračamo na Odbor za okolje in prostor, da nam pomaga rešiti ta naš problem.

Vzporedno z urejanjem igrišča smo bili zelo aktivni tudi na tekmovalnem področju, saj smo se že v prvi sezoni v letu 1996/1997 udeležili tekem v malem nogometu, ki so bile organizirane v 2. Občinski malonogometni ligi v športni dvorani Center. Uvrstili smo se v play-off in zaradi neizkušenosti ekipe dosegli 4. mesto. Med poletjem leta 1997 pa je ekipa pod imenom Rajh-Draženci nastopala na malonogometnih turnirjih in dosegala lepe uspehe. Že v naslednji tekmovalni sezoni 1997/1998 je ista ekipa dosegla največji uspeh, ko je celotno ligo odigrala brez poraza. S tem se je prepričljivo uvrstila v play-off in tam neporažena osvojila prvo mesto. Zaradi reorganizacije lige malega nogometa kljub prvemu mestu naša ekipa ni napredovala. Naslednjo sezono se je namreč mali nogomet preselil na asfaltna igrišča. Ker ŠD Draženci še ni imelo svojega igrišča, smo nastopali na igrišču ŠD Lancova vas. V tej sezoni smo dosegli šele 5. mesto. V letošnji sezoni ekipa Dražencev spet nastopa v tekmovalno-rekreacijski ligi in upamo, da bomo dosegli lep uspeh, saj se borimo za sam vrh lestvice.

Na področju občine je naše društvo tudi organizirano, saj je včlanjeno v športno zvezo Hajdina, kjer ima tudi svojega predstavnika.

V naši vasi potekajo tudi druge športne aktivnosti, saj imamo svojo strelsko družino, ki je v preteklosti dosegala dobre uspehe na področju streljanja z zračno in malokalibrsko puško, sedaj pa deluje kot sekcija v športnem društvu. Med zelo priljubljenimi športi je prav tako odboj-

Zaradi zelo dobrih uspehov v ligi malega nogometa so naše ambicije zrasle, saj se je v Dražencih ponovno porodila želja po igranju velikega nogometa. Vabim vse zainteresirane, da pristopijo k društvu in po svojih močeh pomagajo pri uresničitvi tega velikega cilja, ki sploh ni nedosegljiv.

Ekipa Dražencev med turnirjem v malem nogometu ob prvem prazniku občine Hajdina (Posnetek: M. Brodnjak)

ka, ki jo igramo na igrišču v središču vasi, vendar si društvo prizadeva, da bi tudi ta šport preselilo v "jamo" in zgradilo igrišče za odbojko na mivki.

Daniel Paulica

Draženčanke vpete v vse pore življenja v svoji vasi

DRUŠTVO GOSPODINJ DRAŽENCI

Začetki Društva gospodinj Draženci, ki danes šteje 68 članic, segajo v leto 1996, ko smo se prvič v velikem številu zbrale in odpeljale na kmečki turizem in obeležile praznik žensk, ki je v naši vasi postal že tradicija.

Dom vaščanov je vedno tisti osrednji prostor v vasi, kjer se zberejo domačini, pa naj bo to na prireditvi, ki jo organizirajo sami, doma ali pa, ko se odpravljajo na pot. 29. 3. 1996 so Draženčanke, takole počakale autobus, ki jih je odpeljal v Vitomarce na proslavitev ženskih praznikov.

Na ustanovnem občnem zboru, 4. februarja 1999, smo izvolile 11-članski upravni odbor in si v pravila društva zapisale, da je namen našega delovanja: povezovanje žena in deklet na vasi in sodelovanje z ostalimi društvi, prizadevanje za ustrezno mesto podeželskih žena v družbi, izobraževanje na področju zdravstva, pravilne zdrave prehrane ..., ureditev štampljke in zastavice društva.

Kljub temu, da smo zadnje ustanovljeno društvo na vasi, so naše članice zelo delovne in pripravljene sodelovati na vseh področjih. Na prvem občnem zboru smo začrtali smernice dela za leto 2000 in podale poročilo o delu za minulo leto. Rezultati so vidni – kuhamo in pečemo v zimskih mesecih (od vseh vrst mesa, omak, solat, potic, krofov, do raznega peciva), organiziramo različna predavanja (na temo zdravstva, vrtnarjenja, oblikovanja raznih aranžmajev...), udeležujemo se strokovnih ekskurzij in razstav, skupaj s Hajdinčankami in Hajdošankami smo poskrbele za predstavitev "jedi danes" na proslavi ob 100-letnici otvoritve I. mitreja na Spodnji Hajdini; povezale smo se v Zvezo kmetic Slovenije, z ostalima dvema društvoma sodelujemo na tedenski rekreaciji na OŠ Hajdina. Nekatere naše članice

Tako je bilo v Olimju. Kam pa gredo Draženčanke v maju?

so se tudi udeleževale tečaja ročnih del skupaj s članicami Društva žena in deklet občine Hajdina. Ko bo vreme lepše, bomo poskrbele še za druge oblike rekreacije v naravi, uredile prostor za potrebe društva, sodelovale pri urejanju okolice na vasi. Velikokrat smo že organizirale generalno čiščenje Doma vaščanov. Z veseljem se udeležujemo raznih prireditev, na katere ne pridemo prazne, ampak z obilico domačih dobrot. Skratka, vsestransko skrbimo za medsebojno povezanost mnogih draženskih žensk.

V mesecu aprilu sledi še delavnica na temo poslikavanje pisanic, ki ga bo vodila mariborčanka Nena Romih. S tem bi zaključile zimske tečaje ter v Domu vaščanov pripravile ob veliki noči razstavo pogrnjenih miz jedi in vsega, kar je spadalo k temu prazniku nekoč in kar spada danes.

V mesecu maju se bomo odpeljale še na ekskurzijo po Sloveniji ter si ogledale kaj zanimivega in koristnega. In spet znova in znova skrbimo za poučne in vesele dogodke doma in drugod.

Za strokovno pomoč se moramo zahvaliti kmetijsko-sve-tovalni službi Obdravskega zavoda za veterinarstvo in ži-vinorejo Ptuj in predavateljem, ki bogatijo naše znanje. Lepo pa se zahvaljujemo tudi Odboru za gospodarstvo in kmetij-stvo občine Hajdina za finančno podporo.

Predsednica – Zdenka Godec

Športno igrišče z divjim odlagališčem

Ker hočemo, da Draženci ostanejo lepa, idilična in avtohtona vas, se obračamo na organe Občine Hajdina, da aktivira Odbor za okolje in prostor. V neposredni bližini naselja Draženci se spet odpirajo

V draženski jami, ki jo želijo domačini obvarovati pred nedisci-pliniranimi odlagaliči odpadkov, nastaja vaški športni park, na katerem se ob košarki, nogometu in odbojki zbira vedno mnogo mladih.

stare, skoraj zaceljene rane. Mestna občina Ptuj in Čisto mesto sta pred ustanovitvijo Občine Hajdina počistila divja odlagališča pri nas. Na istem mestu, v neposredni bližini športnega igrišča in jezera s pod-talnico, pa nastaja ogromno – divje odlagališče smeti. Upravičeno zahtevamo, da tudi v naši občini pričnemo spoštovati Zakon o zaščiti okolja! Vaščani Dražencev ga upoštevamo, žal pa to ne velja za naše sosede.

Dragica Polajžer

“Ni lahko, a vendarle je lepo, ker sva še oba...”

Pisali so leto 1910, ko so se rodili trije, ta hip najstarejši vaščani Dražencev: **Matevž Črnenšek**, **Matevž Cestnik** in **Genovefa Tomanič**. V prelomnem letu bodo vsak ob svojem času upihili po 90 svečk. Ker takrat verjetno ne bomo z njimi, smo jih obiskali v dneih, ko pripravljamo predstavitev vasi, v kateri preživljajo jesen svojega življenja. Po načinu enkrat za trikrat, ob pomoči občinskega svetnika, Draženčana **Antona Cestnika**, tajnice občinske uprave **Valerije Šampri** ter ob dobri volji gospe **Marice Hlupič** in njene sestre **Danice Poherc**, smo sredi marca sedli za mizo in obudili spomin na njihovih skupnih 270 let.

Vse to se je dogajalo na Ptuj, ker je Tomaničeva mamika, kot jo ljubeče kličejo njene tri hčerke in dva sinova, čez zimo malo na počitnicah pri svoji prvorojenki Marici. In kot se spodobi, sta jo šla obiskat dva kavalirja, Matevža, vsak s svojo rdečo vrtnico. Uvodni ceremonial z izročitvijo simboličnih daril sta opravila “občinarja” Valerija in Anton, jaz pa sem svojo radovednost tešila tako, da sem v računalnik lovila njihove spomine, ki so jih nizali kot bisere na dragoceni ogrlici. In spominov ni tako malo, še posebej če

upoštevamo, da sta jih obujali kar dve generaciji hkrati. Tamladi so razlagali, kako so pri Tomaničevih luščili koščice, potem pa je sledilo “peričkanje” in pripovedovanje zgodb o strahovih. Sledila je fantovska pesem, ki se je slišala po vasi, ko so se pozno v noč vračali vsak na svoj konec. Najraje so zapeli pri kapeli sredi vasi, ko so se ustavili pri draženski Materi Božji, tam, kjer so bile maja vsak večer šmarnice. A šele ob devetih, v poznem mraku, so se začele. Tomaničeva mamika se še dobro spomni, kako je njihova Marica odpeljala “deco” k šmarnicam in potem jih večer za večerom ni in ni bilo domov. Šele ko je ura odbila pol enajst, so prišli. Mamika, ki ni bila vajena kreganja, je svoje nadebudneže nehote odvadila nočnih potepanj. Nekega večera, ko jih spet ni bilo, jih je počakala ob poti, ko so capljali domov. Počepnila je, da je ne bi videli, ob tem pa privzdignila gornje krilo. Ko so otroci zagledali nekaj belega, so pod vtisom pripovedk o strahovih prestrašeno zbežali v hišo.

“Ja, prepevalo pa se je”, sta pritegnila oba Matevža. “Najlepše je bilo slišati Jurekove tri, Miciko, Treziko in Nežiko”.

Vsak svojo zgodbo nosijo v sebi naši letošnji jublanti. Ni jim bilo lahko, saj so preživeli kar dve svetovni vojni in vse hudo, kar nosi s seboj ločitev otrok od očetov, ki so kar 36 mesecev služili cesarju. Ustvarili so si vsak svojo družino in si uredili življenje, kot jim je bilo dano. Na **Tomaničevi** trdni kmetiji, kamor se je iz Spodnje Hajdine primožila **Joštova hči Genovefa Zupanič**, je zrastle pet otrok. Domačijo je nasledil najmlajši, Stanko, “ki je bil vedno mamikin ljubček”, sta hudomušno, a nič ljubosumno poudarili hčerki. “Vsi ste bili moji ljubčki,” je z nežnim glasom poudarila oma, kakor ji pravi njenih devet vnukov in petnajst pravnukov. “Imam zlato snaho Mileno, ki skrbi

zame, kot za svojo mater”, so besede, na katere je lahko upravičeno ponosna pridna Stankova žena. “In mi radi hodimo domov, prav tako kot takrat, ko sta bila atek in mamika še v najlepših letih”, je dodala hči Danica. “Najlepše bo, ko se bomo tako kot vedno vsi zbrali doma ob veliki noči na žegnu.” Če bi lahko, bi bil Tomaničev atek izjemno ponosen na svoje naslednike, saj so vsak po svoje nadaljevali njegov smisel za umno gospodarjenje, ki si ga je nabiral v klasični gimnaziji v Mariboru in potem na Ptuj. Ker je po smrti brata moral naslediti kmetijo, si je potrebno znanje pridobil v Kmetijski šoli v Šentjurju. In če bi lahko, bi bil svojim otrokom zelo hvaležen, ker tako ljubeče skrbijo za njegovo zvesto življenjsko sopotnico, ki jo je moral za vedno zapustiti pred sedmimi leti.

Matevžu Cestniku so se po hčerki, ki je umrla, rodili še štirje sinovi, na katere je prenesel svoje bogato mojstrsko lesostrgarsko znanje, ki ga danes nadaljuje vnuk Bojan.

Nismo pozabili na bonton, le jublante smo posedli po starosti. Najmlajša je gospa Genovefa, ob njej Matevž Cestnik in skrajno desno Matevž Črnenšek. Od leve proti desni pa stojijo: jublantkini hčerki Marica Hlupič in Danica Poherc, Valerija Šampri in Anton Cestnik (Posnetki: S. Brodnjak)

Iz otroštva se zaveda, kako jim je prva vojska vzela očeta, hitro za tem pa še dva starejša brata. Vsa skrb za preživetje družine je ostala na materinih ramenih in šele leta 1918, ko se je oče vrnil, se je začelo pravo družinsko življenje. V letošnjih pred velikonočnih dneih se spominja, kako je po čudežu preživel praznične dni v letu 1941, ko je bil daleč od doma v bližini Slavonskega Broda in se je z nekaj sotrpini peš odpravil proti domu. Med potjo je izgubil več prijateljev, v Zagrebu sta ostala skupaj le še z rojakom Gajserjem iz Skorbe. Tam pa sta se ločila, ker se je Gajser z vlakom odpeljal v Celje po obleko, njemu pa notranji glas ni dovolil tega “razkošja”. “Gajserja so v Celju zajeli in se je vrnil šele čez eno leto. Večkrat premišlujem, kako to, da sem

bil tako trden in sem sam vztrajno pešal naprej. Verjetno je bila taka Božja volja,” je pripovedo o tem, kako se nikoli ne smeš preveč ozirati na druge, ampak se moraš ravnati po “svoji vesti”, zaključil Matevž Cestnik in se

povrnili v lepša povojna leta. To je takrat, ko je bil v eni osebi mojster, predsednik vaškega odbora, režiser draženskih igralcev, glavni igralec in velikokrat tudi čistilka. "Vaje smo imeli v njegovi delavnici, ki jo je bilo potrebno po celodnevem žaganju, "hoblanju" in struženju pospraviti pred prihodom igralcev in igralck", je povedala Marica Hlupič, ki je tudi rada nastopala na odrskih deskah.

"Že od otroštva (s 14. leti je začel nastopati, op.p.) me je spremljalo veselje do igranja, ker nas je za to navdušil takratni župnik, gospod Vekoslav Skuhala. S Frančkom Vičarjem, znanim slovenskim gledališkim igralcem in režiserjem, sva takrat tekmovala, kdo bo imel boljšo ekipo. Tri tedne smo imeli vaje vsak večer. Vztrajali smo in 1948. leta na vrtu odigrali spevoigro Petnajstletnica. Na Hajdini smo po nekaj letih z Razvalino življenja navdušili vse občinstvo. Zadnja predstava, ki sem jo pripravil za oder, je bila Vozelj", je poromal po kulturniških spominih mojster Cestnik, ki je v delavnici nasledil očeta Martina. 1995. leta je minilo 100 let, odkar je bila v Dražencih odprta prva obrtna delavnica. Opravil je 3 leta vajenske šole, nato mojstrsko šolo in tudi knjigovodski tečaj. "V tistih časih ni bilo enostavno priti do obrti. Danes mnogo prelahko opravijo mojstrski izpit in potem delo ni dovolj kvalitetno". Pravi, da si morajo današnji mojstri pridobiti še več poslovne etike, predvsem pa se morajo držati dogovorjenih rokov, ko se lotijo nekega dela.

"Lepo je bilo včasih v Dražencih. Danes je nič proti temu, vsak živi za sebe. Veliko je kriva televizija. Pri nas doma včasih televizijo izklopimo in se

raje pogovarjamo". Izvedela sem, da vnukinja Irena rada zaigra na orgle, "stari ata pa zraven ubrano zapoje". Pri srcu so mu ljudske in cerkvene pesmi, vendar nikoli ni pel v pevskem zboru. "Sin Franc je imel željo, da bi bil organist, uresničila pa jo je moja vnukinja".

Najstarejšemu, **Matevžu Černenšku**, ki ga hajdinski upokojenci poznajo kot neumornega člana njihovega društva, ki je več kot 20 let nosil prapor, pobiral članarino, hodil na sestanke in si s pridnim udarniškim delom prislužil lepo število diplom in priznanj, v življenju ni bilo lahko. Izmed štirih otrok pri hiši je kot 14-leten fantič moral zapustiti rojstne Apače in priti služiti v Dražence. Po vrnitvi iz vojske sta si z ženo (ki je v mladih letih tudi služila in si prislužila njivo) zgradila svoj dom. Matevž je hodil v službo h Gradisu in kasneje na železnico, dokler se ni leta 1966 upoko-

jil. Priučil se je mizarskega dela in vzorno skrbel za svojo tričlansko družino. S prihranki sta z ženo nakupila še nekaj zemlje, v hlevu sta bili po dve kravici. ... Sin, pridren soboslikar, si je v sosesčini postavil hišo, uredil družino. Smrt je prekinila njegovo ustvarjalno življenje in zarezala nezacelejene rane vsem, ki so ga imeli radi.

"Z ženo, ki jo muči bolezen, živiva sama v hiši. Za svoja leta še marsikaj postorim. Zadnje čase skrbim tudi za gospodinjstvo. Pripravim nama zajtrk, zakurim centralno... Kosila ne kuham, prinašajo nama ga iz gostilne pri Kozelu. Ker je žena bolj slabotna, hodim tudi v trgovino. Pešačim poleg kolesa, naložim špecerijo in nama pripeljem, kar potrebujeva. Meni zdravje še kar služi, edino pritisk imam bolj visok, zato si ga vsak dan merim. Berem pa še brez očal." je o sebi skromno pripovedoval najstarejši Draženčan.

Petkov dopoldan se je prevesil čez dvanajsto, ko smo se poslovili. Soščica Genovefa in Matevž (Cestnik), ki sta skupaj drgnila osnovnošolske klopi na Hajdini, kamor so v njih mladih letih hodili tudi Draženčani, sta svojemu najstarejšemu vrstniku priznala, da jima je v krogu njihovih otrok zelo lepo, da pa vendarle pogrešata vsak svojega življenjskega sopotnika. Matevž Černenšek je ob tem skrbno pogledal na uro in vedeli smo, da ga vleče domov, k ženi, da bosta skupaj pojedla kosilo... "Ni vedno lahko, a vendarle je lepo, ker sva še oba!"

Naj bo vsem in vsakemu posebej lepo od praznično pogrnjeni mizi ob velikonočnem zajtrku! In naj bo še mnogo mnogo let tako!

Silva Brodnjak

Marijina kapela v Dražencih

Že tri leta obnovljena krasi vas

Vaščani Dražencev so se obnove vaške kapele lotili že v avgustu 1996, ponovno pa je bila kapela blagoslovljena spomladi leto pozneje – na praznično cvetno nedeljo. Največ obnovitvenih del so opravili domači mojstri, šest slik na stenah kapele je delo slikarja Maksa Menonija, vaščani pa so za obnovo, vredno okrog 700 tisoč tolarjev, prispevali precejšen del sredstev. Na obnovljeno kapelo, ki že dolgo let krasi središče vasi, so vaščani še posebej ponosni, saj je tudi edina prava vaška posebnost. Kapelo je po 77 letih znova blagoslovil hajdinski župnik Marijan Fesl, domačini pa so ob tej priložnosti pripravili pravo vaško slavlje z bogatim kulturnim programom.

O draženski kapeli je nekaj malega zapisano tudi v hajdinski župnijski kroniki: "Na binkoštni ponedeljek leta 1928 je bil dan veselja za sosesko Draženci. Mlada posestnika Gojkošek in Koren sta s pomočjo sosedov in drugih dobrotnikov postavila precej veliko vaško kapelo s stolpicem. Naročila sta tudi kip naše ljube Gospe presvetege srca Jezusovega in dva angelčka za novo kapelo, sledil je blagoslov in procesija..."

TM

Originalno sliko, posneto ob blagoslovitvi kapele leta 1928, nam je iz svoje bogate zbirke fotospominov posodila za objavo gospa Matilda Samprl.

“Komaj čakam, da spet zajadram v višine in nad svoje Dražence” trdi po čudežu preživeli zmajar Marjan

10. aprila 1997 je neposredno ob domači hiši, z motornim zmajem strmoglavil draženski zmajar **MARJAN SEREC**. Zgodil se je čudež. Preživel je smrtni padec, ki pa ga je za dolgo časa priklenil na bolniško posteljo, invalidski voziček in skrbno, ljubečo nego njegovih treh deklet. Danes spet lahko hodi, četudi brez bolečin ne gre, pa tudi bergli sta še v bližini, a občutek, ko se zaveš, da si premagal trenutek minljivosti, je nekaj, česar se ne da opisati. Nismo preveč kopali po tistem dogodku. Mnogo več besedi je bilo okoli tega, kako je bilo pred nesrečo in kako bo v prihodnje

“Zmajar je kot ptica na odprtem nebu,” je pripoved o svoji ljubezni do letenja pričel Marjan Serec. Tisti Marjan, ki je dolgo igral na plesih in zabavah v ansamblu Combo 6, in potem celih 12 let pri Tornadu. “Zmajarstvo je svojevrsten čar. Dokler tega sam ne občutiš, si ne moreš predstavljati. Prvi me je popeljal v višine moj dobri prijatelj. Najprej sem imel pomisleke. Višina mi sicer ni delala problemov, saj sem bil kot vojak v letalski enoti, motilo me je to, da je zmaj zelo odprt in nimaš pravega občutka varnosti. A naslednjič, ko sem se peljal z njim, sem se v trenutku odločil...”

V štirih letih, kar je član Zmajarskega kluba Lastovka na Ptuj (ki šteje 15 članov, med njimi 8 lastnikov lastnih plovil, ki vzletajo in pristajajo pri Horvatovih v Zabovcih, pogosto pa tudi na letališču v Moškanjcih), je za njim nešteto poletov. Na mnogih ga je spremljala njegova Saška, večkrat pa je pred nesrečo v tandemu z njim poletela tudi žena Irena. Hči Lea ima zaradi službe manjkrajt prilagoditve uživat visoko med oblaki.

“Da ne bi več letel? Ne, to pa ne. Pravzaprav sem ob tem, kaj vse sem v zraku doživel med vojaškim rokom in kasneje na mnogih vajah, imel srečo, in tudi tokrat sem jo še “kar dobro odnesel”. Človek se mora vedno zavedati, da je življenje veliko tveganje. Tudi na cesti si vedno izpostavljen smrtni nevarnosti kot pešec ali voznik. Ste kdaj pomislili, da ne bi več sedli za volan ob nesrečah, ki so na dnevnem redu? Je pa vse skupaj zelo draga izkušnja, ki te naredi še mnogo bolj previdnega. Pozornost začneš polagati tudi na najmanjše stvari, še bolj se zaveš, da ne smeš paziti samo nase, ampak tudi na druge, ki so s teboj v zraku.”

“Nesreča nas je v prvem trenutku dobesedno ohromila, skoraj smo vse zbolele, počutile smo se, kot da bi odrezalo del vsake izmed nas. Prva, ki je bila ob ranjenem očetu, je bila Saška, ki je v vsesplošni zmedii ohranila še največ prisebnosti,” je povedala mama Irena. Zahvaljujoč mladi zdravniški ekipi z dr. Tošem na čelu je zmajar Marjan pred časom spet vzel v roke svojo drugo (ali prvo?) ljubezen, klavirsko harmoniko. Posledice odprtega zloma roke so mu to dolgo preprečevale. “Igram le še za svojo dušo, kot počnem za dušo marsikaj, za kar je pred nesrečo zmanjkovalo časa. Sedaj se zavedam, da je potrebno vse to nadomestiti. Rad bi s fotoaparatom ujel prečudovite motive, ki se ti nudijo, ko kot ptica pluješ nad znanimi in neznanimi kraji. Kar naprej razmišljam, kdaj bo prišel pravi čas, da naredim prve polete. Najrajši se peljem nad Draženci in Hajdino do golf igrišča. Panoramski let nad ptujskim predelom je nekaj edinstvenega. Sicer letimo tudi daleč,

po dve, tri ure. V kratkem času vidiš dobršen del Slovenije, a najboljši je pogled na domači kraj, na domače dvorišče, kjer te čaka tvoja družina. Imam zlato družino in zanjo bi naredil vse.”

Njegova dekleta so se ob teh besedah pomenljivo spogledala, saj ati menda le redko na glas izreče tako globoke misli. “Te besede imajo posebno težo,” je poudarila mama Irena, ki se ji le tu in tam zareče, da ni rojakinja v teh krajih. “Leta 1971 sem prišla na obisk k sestri, ki je živala v Mariboru. Ostala sem tu in pogнала trdne korenine. Veliko se ukvarjamo sami s seboj, mnogo se tudi pogovarjamo. Imamo dobre stike s sovaščani, Saška pa se je še posebej navezala na sosedo Zdenko, (Godec, op.p.), s katero kar naprej nekaj razglablja in ustvarjata. In to mi je zelo všeč.”

Všeč pa je tudi tistim, ki radi prihajajo v draženski dom vaščanov, kjer se po Saškini in Zdenkini ter zaslugi vedno več mladih stalno nekaj dogaja.

Srečno, družina Serec, na zemlji in visoko v zraku!
S. Brodnjak

Čebelar, planinec, blagajnik in skrben oče

FRANCA KODELO sem obiskala, ko je v kuhinji mamljivo dišalo po sveže pečenem kruhu. Opazil je presenečenje in mi pojasnil, da že dolgo sam peče kruh. Sam tudi kuha in gospodinjti že vse od leta 1973, ko mu je umrla žena in je ostal sam z ženino mamo in s štirimi otroki. Najbolj ga je potreboval najmlajši Jožek, ki je bil takrat star komaj 9 let. Od začetka mu je pomagala hči Vera, potem pa se je že znašel. Pri kuhanju mu je prišlo še kako prav, da se je kot otrok sukal okrog mame in kukal pod kuhalnico, krpati se je naučil že kot majhen fantič... “Otroci so bili uvidevni in so se pridno učili, tako da s šolo nisem imel problema, druge stvari pa smo se tudi sprti dogovarjali,” je skromno, z mnogo človeške topline, obudil spomine na svoja in družinska najbolj bridka leta.

“Čebelarstvo je moj hobi, ki me je držal pokonci, ko sem izgubil ženo. Poleg krpanja, pranja in kuhanja sem moral imeti še nekaj, kar mi je izpopolnjevalo življenje. Po deset panjev čebel imam. Večkrat me tudi popikajo, sploh v kostanjevi paši, ker jih vonj kostanja razdraži. Takrat so hude. Sicer pa čebelo mirno lahko primem in ne bo nič naredila. Ne smeš pa je stisniti, ker se brani. Če pa mirno stopiš k njej, si tudi brez sprajce varen.”

“Izhajam iz Žetal pod Donačko goro. Z očetom smo hodili na Donačko in na Pohorje, pa tudi kam drugam. V Dražence

sem se priženil 1949. leta in dokler so bili otroci manjši, sem moral misel na planinarjenje opustiti. Ponovno sem se odpravil v gore po srečanju z Abrahamom, ko sem bil zaposlen na Perutnini. Najprej je bila naša vodnica sodelavka Anica Drevenšek, potem pa sem tudi sam opravil vodniški tečaj in izpit. Danes je za menoj več kot 300 izletov. Plezal nisem nikoli, ker nisem imel interesa niti nisem hotel prevzeti odgovornosti. Vsaka pot ima neki posebni čar. Triglav je nacionalna romarska pot. Lep je Krn čez Krnska jezera. To so daljši izleti. Odvisno je tudi koga vodiš na izletu, temu primerno izbiraš zahtevnost in težavnost.

Dražence nekoč in danes? Ljudje so praktično enaki. Res pa je, da sem zaradi službe imel več stikov s Ptujčani kot z domačini. Poznam sovaščane, pogovorimo se med seboj, včasih smo skupaj izvedli kakšno dobro akcijo (bil je neizprosno natančen blagajnik, op.p.), okoli hoditi pa mi ni bila naveda. Raje sem šel v hribe. Tam si med enako mislečimi, med tistimi, ki imajo radi gore.

Da bi ustanovili planinsko sekcijo? V naši vasi bi bilo verjetno kljub nekaj ljubiteljem planin premalo interesentov, zato bi bilo prav razmišljati o ustanovitvi občinske planinske organizacije. Že sedaj je na Hajdini zelo prizadaven vodnik Karl Fridl, prihaja pa tudi podmladek. Rad pa bom pomagal, če bi bilo to potrebno, s svojimi izkušnjami, saj sem Slovenijo od leta 1980, ko

sem opravil vodniški izpit, dodobra spoznal na mnogih turah. Zadnje čase sem sovodnik, saj me noge že ne ubogajo več tako, da bi si upal prevzeti odgovornost za samostojno vodenje skupine.

“Verjetno imate bogato zbirko fotografij,” sem bila radovedna. “Dosti sem fotografiral, vse od skupin, do pokrajine, dreves, cerkva, njihove notranjosti, kipov, cvetja... Nabralo se je nešteto amaterskih posnetkov, ki bi jih moral urediti v zbirko, a se bojim, da nikogar od otrok to ne bo zanimalo. Moj nahrbtnik je vedno obtežen s fotoaparatom in daljnogledom, saj sem tudi markacist. Rad tudi kolezarim.”

Privoščim mu še veliko sproščujočih sprehodov po Pohorju in Donački gori, pa tudi tistih krajših po bližnji okolici njegovega doma v Dražencih. V tistem toplem domu, kjer bo letos, ob veliki noči, spet z očetovsko in materinsko ljubeznijo hkrati pričakal svoje otroke Francija, Vero, Andreja in Jožeka z družinami, ki skupno štejejo devet vnukov in tudi že eno pravnukinjo.

Prav so imeli moji prijatelji, izredno zanimiv je moj sogovornik Franc Kodela in posnemanja vredne so njegove navade. Poleg vseh njegovih priznanj, med katerimi je najbolj ponosen na srebrno Bloudkovo značko in bronasto značko čebelarja Antona Janše, bi mu, če bi imela to možnost, podelila zlato značko za Naj očeta. S. Brodnjak

Dva Gojkoška, Ignac in Mirko, bratranca, soseda, dve generaciji in dva dobra prijatelja

"Gojkoškove na "Gmajni" moraš obiskati", so mi rekli domačini, "da boš videla, kako so složni in pripravljeni pomagati drug drugemu in tudi ostalim v vasi". Najprej sem srečala vsakega gospodarja posebej, potem pa smo se vsi trije dobili pri mlajšem Mirku ob kavi.

Ob kavi se nam je skozi okno nudil lep pogled na kapelo sredi vasi S. Brodnjak

Lahko bi bila oče in sin, toliko let razlike je med njima, a sta bratranca. Ignacovi otroci, Ivan, Ignac, Stanko in Marjana, so nekoliko mlajši kot Mirkova in generacija njegovih bratov Franca in Jožeta pa sester Marije in Šefke. Oboji imajo za seboj žalostno mladost. Zelo mladim sta jim umrli mami... Otroci so bili brez mater, Ignac in Mirkov oče pa brez žena. Znajti so se morali, kot so vedeli in znali. Zalostna usoda jih je še bolj povezala.

Ignac je moral biti oče in mati v eni osebi predvsem najmlajši hčerki Marjani, ki je bila takrat stara komaj dobra štiri leta. Pa tudi fantje (najstarejši je imel 16 let) bi bili še kako potrebovali materino ljubezen. "Kako sem zmožel? Ob pomoči mojih zlatih sester, svakinje in tudi nekaterih dobrih ljudi v vasi. Ena je prišla speči kruh, druga posejati in posaditi na vrt... Štirim otrokom ne bi šla nobena za mačevo. Hodil sem na sezonsko delo, pozimi nalagal les na vagono, dosti pa sem pomagal sestram in bratu. Oni pa meni."

Pri Mirku je (sedaj že tudi pokojni) oče svojih pet otrok vzgajal v trdne, poštene naslednike, ki imajo dovolj dela in hrane "pri hiši". Pridno so mu pomagali na kmetiji in hodili v šolo. Hkrati pa so dobro vedeli, da vsi ne morejo ostati doma in da bodo le z znanjem in medsebojno pomočjo kljubovali času in dohitevali razvoj v svetu in na vasi. Pomagali so drug drugemu in živeli v slogi in dobrih odnosih tudi s sosedom Ignacom. Le-ta je bil že nekoč med zelo naprednimi kmetovalci, saj je bil eden prvih, ki je v šestdesetih letih konjsko vprego zamenjal motorni za pogon. "Z ženo sva se zavedala, da je treba najprej vlagati v kmetijo in v traktorske priključke, ki so nama ob številni družini olajšali težko delo na velikem posestvu". Sosedom fantom je bil za vzgled in izziv. Radi so se pogovarjali z njim, marsikaj jim je znal povedati... Za njim pa so rasli njegovi štirje otroci, ki so spet prijateljevali z Mirkom. Dve generaciji, ki se prepletata...

Ko sem hodila po obeh dvoriščih, sem se vrnila v leta, ko sem kot otrok na hajdinski kmetijski zadrugi občudovala traktorje, kombajn in druge kmetijske stroje... Koliko vsega je bilo v strojnih lopah... Vse je bilo združeno, od vseh članov. Danes je podobno (seveda v mnogo modernejši in bolj izpopolnjeni tehniki) tudi na Gojkoških dvoriščih. "Strojne skupnosti se ne obnesejo," pravi oba moja sogovornika. "Ni bil problem zbrati denarja in kupiti npr. kombajn. Težava je bila v tem, kdo bo prvi žel, kdo je odgovoren, ko se nekaj pokvari, kako si razdeliti zaslužek itd." Česa nima eden, imajo pri drugi hiši. In v obeh hlevih po več deset glav govejih pitancev. Mirko pravi: "Kot kmet sem se odločil za specializacijo. Nisem za to, da bi imel vsakega

nekaj. Če je eno leto zaslužek boljši, si pač moraš nekaj prihraniti za "suhe čase". 70 bikov je poleg psa in mačk vse, kar je živine pri hiši. S sinom Tomijem, ki bo moj naslednik, obdelujeva okrog 30 ha zemlje. Pol ure potrebujeva za jutranje opravilo v hlevu, pol ure zvečer, pa si pri živini končal. Če greva na dopust, nama v hlevu postori sosod Ivan. Jaz pa opravi pri njem, ko je potrebno."

Ivan je najstarejši Ignacov sin, ki z očetom in skupaj z bratoma s strojno mehanizacijo obdeluje posestvo in opravlja usluge tudi drugim. Imajo strojni park za sejanje in spravilo sladkorne pese, kombajn, pa seveda mnoge druge kmetijske priključke, za katere vzorno skrbijo in jih vzdržujejo; tudi svojo tračno žago za razrez hlodovine. "Vsi štirje otroci so zelo pridni," pravi ata Ignac "in vedno se razveselim, ko se na domačem dvorišču pojavi katerikoli od vnukov. V njih vidim svoje otroštvo, ki je bilo med devetimi otroki čisto drugačno kot danes. Mati in oče sta si želela, da bi ostal doma, ker sta rajila dobrega kosca, da je kosil in so mu tudi drugi prihajali pomagati. Takrat je bilo težje kot danes, nismo mogli vsak dan hoditi v trgovino. Ko sem bil mali, so me včasih poslali na Hajdino v trgovino in vedno sem moral kupiti petrolej za luč. Za margarino, sadje in kaj podobnega se nismo menili. Če si imel za veliko noč pomarančo, si bil presrečen."

In kaj naša sogovornika rada počneta, ko ne kmetujeta?

Ignac: "Rad grem v družbo, kjer tudi zapojemo. Kristjan sem in hodim k maši in na pokopališče na Hajdino. To je tudi bil razlog, da sem bil za to, da ostanemo pod Hajdino, ker do cerkve se še vedno lahko brez strahu odpeljem s kolesom. Ko smo delali dom vaščanov, sem vedno pomagal. Tudi gasilec ne morem odreči, če se oglasijo s prošnjo za pomoč. Letos bomo prispevali tudi za vgradnjo novih poslikanih oken v hajdinski cerkvi. Se skoraj vsaki pri nas nekaj dobi. Vseeno so danes čisto drugačni časi kot nekoč, ko marsičesa nismo imeli in smo skromno živeli ter se prebijali iz leta v leto."

Mirko: "Kljub obilici dela se vedno najde čas, da se s Tomijem oglasiva pri katerem od bratov ali sester. Tudi izlete in dopust si privoščiva. Tako, kot sosod Ignac, tudi jaz rad grem na kakšno prireditev v dom vaščanov. Gojkoškovi nasledniki nosimo v sebi nekaj tega, kar je bilo nekoč v Dražencih običaj. Radi zapojemo in tudi instrumenti nekatere zelo ubogajo. Brat Franc, ki je sedaj doma v Šikolah, igra harmoniko, nečaka Stanko in Peter pa klarinet in pozavno. Brat Jože, ki živi v Sp. Gorici, ima tudi tri glasbi predane otroke, Matejo, Miha in Martino, ki so zapeli in zaigrali na Prešernovi proslavi v Dražencih."

Razšli smo se. Ignac je sedel na kolo in se odpeljal na pokopališče in potem k maši, Mirko pa v Cirkovce, kjer so njegov Tomi in pevci mladinskega cerkvenega zbora, ki ga vodi nečak Peter, prvič predstavili novi program. V kratkem jim bomo lahko prisluhnili tudi na Hajdini.

"Marsičesa nekoč nismo imeli", sta ugotavljala Ignac in Mirko...

Imeli pa so, in imajo, delovne navade ter pošten odnos do vseh okoli sebe. In to gre očitno iz roda v rod, od soseda do soseda!

Silva Brodnjak

V hvaležen spomin

V času od 14.12.1999, do vključno 17. 4. 2000 so nas za vedno zapustili naslednji naši občani in občanke:

Alojzija PESEK, Hajdoše 20
Luka HUZJAN, Zgornja Hajdina 163
Ivana SEREC, Draženci 21a
Vincenc ZUPANIČ, Skorba 14
Janez GOJKOŠEK, Gerečja vas 30
Zvonko BRUMEC, Skorba 54b
Franc PETELINŠEK, Hajdoše 42
Davorin DREVENŠEK, Slovenja vas 63

kmetijski kombinat ptuj d.d.

muzejski trg 2, 2250 ptuj, slovenija
telefon: 02 78 70 100
telefaks: 02 78 70 101

Farma prašičev
Tovarna močnih krmil
Kmetijstvo
Slovenske gorice - Haloze

Priporočamo se s svojimi proizvodi in storitvami!

»RIMLJAN« d.o.o.

Rajšpova 14, 2250 Ptuj
Telefon: h.c. (062) 771-250;
Fax: (062) 775-495
PE HAJDIINA: (062) 782-352

Že dve leti Vam sredi vaše občine,
na Sp. Hajdini 61a,
nudimo vse vrste gradbenih materialov.
Dobro smo založeni z različnimi
ivericami in iverali,
ki Vam jih razrežemo na željene formate.

Obiščite nas!

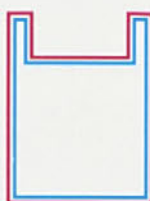

Nudimo vse vrste:
premoženjskih (tudi potresna),
avtomobilskih in kasko, življenjskih,
rentnih, nezgodnih in še posebej
kmetijskih zavarovanj.
Ob paketu več zavarovanj skupaj
nudimo tudi ugodne paketne
popuste.

Pooblaščen zastopnik:

Branko KAMENŠEK

Draženci 49a, 2250 Ptuj, Tel.: 062 781 013; GSM: 041 238 727;
e-mail: kamensek@amis.net

IZDELOVANJE
PE VREČK

Jožica ŠEGULA s.p.

Draženci 40a, 2251 Ptuj
Tel.: 062 781-385, GSM: 041 650-336

- Izdelovanje PE vrečk
- Trgovanje na debelo v tranzitu
- Posredniške storitve

IZDELAVA
VSEH VRST ŠTAMPILJK

Proizvodno in trg. podjetje

DANICA d.o.o.

Draženci 21/b 2251 Ptuj
Tel.: 02/788-30-00 Fax: 788-30-01
GSM-041/755-452

Vesele velikonočne praznike in lep 1. maj!

GOSTILNA
RAJH

Draženci

Telefon: 02 781 13 51; GSM: 041 331 931

Možje in fantje, presenetite svoje žene in prijateljice! Namesto k štedilniku jih povabite na lepše...

Ko se boste vračali, se ustavite pri nas, v Gostilni Rajh v Dražencih, ponudili Vam bomo odlično nedeljsko kosilo.

Žene in dekleta, privoščite si kdaj pa kdaj kakšen kuhanja prost dan in skrbi za hrano prepustite nam...

V zelo kratkem času Vam pripravimo pizzo Rajh, ploščo Rajh, vse vrste ribjih specialitet, vsak dan drugačno malico z juho...

V naših prostorih lahko hkrati sprejmemo skupino do 100 gostov.

Če želite brezskrbno proslaviti svoj praznik v domačem okolju ali v dvorani v Vašem kraju, Vas postrežemo tudi tam.

**VELIKA PONUDBA GRADBENEGA MATERIALA
IN STREŠNIH KRITIN ZA VSAKO STREHO IN VSAK OKUS**

BRAMAC

BRAMAC STREŠNIKI

S 30-LETNO GARANCIJO

CREATON
NATÜRLICH "TONANGEBEND"

VELIKA IZBIRA KLASIČNIH IN GLAZIRANIH STREŠNIKOVI

**GRADITI, AMPAK
NARAVNO!**

TONDACH

SALONIT PLOŠČE

**guhanit
EUROWALL**

NAJCENEJE OD TEMELJEV DO STREHE PRI AGRODOMU!

DECRA

TEGOLA

AGRODOM
DRAŽENCI - PRI GOSTILNI RAJH
TEL: 02 781 4901, TEL/FAX: 02 782 6831, GSM: 041 669 525